

WINSTON CHURCHILL BIOGRAPHY

ဝင်စတန်ချာချီ
အတ္ထုပ္ပတ္တိ

မောင်မြတ်မိုး (မြန်မာပြန်)

အခန်း - ၁

ပထမသင်ခန်းစာများ

သူ့အမေအတွက် အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းစွာပင်၊ ဝင်စတန်လီယို နတ်စပင်ဆာချာချီကို ၁၈၇၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ပါတီပွဲတစ်ခု ၏ အလယ်၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ဂျင်နီဂျရန်းချာချီက လန်ဒန်မှ ရထားနှင့် ၂ နာရီခရီးအဝေး၌ ရှိသော အောက်စ်ဖို့ဒ်ရှဲမှ သူမယောက္ခမ၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ခြံဝင်းဖြစ်သည့် ဘလင်ဟိမ်း၌ တစ်နေ့တာ ငှက်ပစ်ပြီးနောက် စိန့်အင်ဒရူ နေ့ကပွဲကို နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်နေသည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနားရက်ထွက်လာ သော အခြားအမျိုးသမီးများနှင့်အတူ သူမက ထိုနေ့မနက်တွင် အမဲလိုက်နေ သော အမျိုးသားများနောက် လိုက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် မြင်းပုကလေးဆွဲသော လှည်းကို လမ်းကြမ်းပေါ်၌ စီးခဲ့သည်။ ဗိုက်နာလာသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဖြစ်စဉ် က မြန်ဆန်လွန်းသဖြင့် အပေါ်ထပ်ရှိ သူမ၏ အခန်းဆီသို့ သူမ မတက်နိုင်ခဲ့ချေ။ ပထမထပ်မှ အိပ်ခန်းအလွတ် တစ်ခန်းထဲတွင် သူမ၏ ကလေးကို မွေးဖွားသည်။ မူလက ထိုအခန်းမှာ သင်းအုပ်ဆရာ၏ တိုက်ခန်းအစိတ်အပိုင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်း မျိုးဆက်များက ၎င်းကို အဆင်မပြေ၊ သက်တောင့်သက်သာ မရှိဟု မှတ်ယူကြသည်။ အိမ်ထဲတွင် ကလေးအဝတ်အစား မရှိချေ။ မွေးကင်းစကလေးမှာ အနီးအနားရှိ ဝုဒ်စတော့ကျေးရွာမှ အိမ်နီးချင်း တစ်ယောက်ထံမှ ငှားရမ်းရရှိသော သေးငယ်သည့် အဖြူရောင်ကလေးအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ရသည်။

ဂျင်နီ၏ မိခင်ထံသို့ ပေးပို့သော စာတစ်စောင်ထဲ၌ သတင်းကိုဖော်ပြသောအခါ သူမ၏ ခင်ပွန်းက လဲကျခြင်းကြောင့် ကလေးမွေးဖွားသည်ဟု ရေးသည်။

ဝင်စတန်ရောက်လာသောအခါ ဂျင်နီက အိမ်ထောင်သက် ၇ လသာ ရှိသေးသည်။ သူ လမစေ့ဘဲ မွေးဖွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့လင့်ကစား အကြောင်းကြောင်းတို့ကြောင့် သူ လစေ့သောကလေးငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်ဟန် တူသည်။ ဤအရာက သူ့မိဘများ၏ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲက ဗြိတိသျှအထက် တန်လွှာ၏ ပုံစံဖြစ်သော၊ ကြီးကျယ်သည့် လူမှုရေး အဖြစ်အပျက် မဖြစ်ခဲ့ခြင်း အကြောင်းရင်းကို ရှင်းပြလိမ့်မည်။ ဂျင်နီက ဘရွတ်ကလင်း၌ မွေးဖွားသော အမေရိကန်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး၊ သူမ၏ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ဖခင် လီယိုနတ် ဂျရန်းက အစုရှယ်ယာ၊ အိမ်ခြံမြေနှင့် အရောင်းအဝယ်တို့တွင် ငွေကြေးအများ အပြား ရှာဖွေပြီး၊ ဆုံးရှုံးခဲ့သည်။ သူက သူ၏ သမီးအလတ်ကို ကျော်ကြားသော မိန်းမအသံအမြင့်ဆိုသူ ဂျင်နီလင်အား ဂုဏ်ပြုလျက်၊ အမည်ပေးခဲ့သည်။ သူ၏ သမီး မွေးဖွားသောအချိန်တွင် သူမက သူ၏ အငယ်အနှောင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဂျင်နီ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သောအခါ အီတလီတွင် နေထိုင်ပြီး၊ သူမ၏ မိခင် ကလာရာက ဥရောပလူ့အဖွဲ့အစည်းကို နှစ်သက်သည်။ မစွပ် ဂျရန်းက မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိသော တာဝန်ယူတတ်သော အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး၊ သူမ၏ ဘိုးဘေးများက ဂျော့ဂျီဝါရှင်တန်၏ စစ်တပ်မှ အရာရှိ တစ်ယောက်နှင့် အမေရိကန်အင်ဒီယန်လူမျိုးစု သွေးအပြည့်အဝပါရှိသော ဂရိတ် ဂရန်းမာသားတစ်ယောက်တို့ ပါဝင်ကြသည်။ ထရိုင်ယက်တွင် ၂ နှစ်ကြာပြီး နောက် နယူးယောက်က ငြိငွေ့စရာကောင်းပြီး ခေတ်မမီတော့ဟန်တူကာ ကလာရာကို စွန့်စားခန်းများ၊ ယဉ်ကျေးမှုများနှင့် ဘွဲ့ထူးရှိသော ခင်ပွန်းများ ရှာဖွေရန် အိမ်ထောင်ပြုနိုင်သော အရွယ်ရောက်လာသည့် သမီး ၃ ယောက်နှင့် အတူ ပါရစ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းရန် လှုံ့ဆော်သည်။

၁၈၇၃ ခုနှစ်၊ နွေရာသီတွင် ဂျင်နီ ၁၉ နှစ်အရွယ်ရှိသောအခါ သူမ၏ မိခင်က အင်္ဂလန်တောင်ဘက် ကမ်းရိုးတန်းအလွန်ရှိ ဝိုက်ကျွန်းပေါ်တွင် ရာသီ ချိန်အတွက် ခြံဝင်းကျယ်အိမ်တစ်လုံး ငှားရမ်းသည်။ သူတို့တည်းခိုနေစဉ်အတွင်း

ဝေလမင်းသား၏ ရွက်လှေအိပ်ချ်အိမ်အက်စ် အရီရက်နီပေါ်မှ ပါတီပွဲတစ်ခုဆီ သို့
သူတို့ဖိတ်ခေါ်ခံကြရသည်။ သတ္တမမြောက် မာဘာရာမြို့စား၏ အသက်ရှင်
သန်နေသော ဒုတိယသားနှင့် မင်းသား၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သော လောဒီရန်ဒေါလ်
ဟင်နရီစပင်ဆာချာချီကလည်း ရွက်လှေပေါ်တွင် ရှိနေသည်။ ဂျင်နီက ထိုနေ့
မွန်းလွဲပိုင်းတွင် သူနှင့် ဆုံတွေ့သည်။ ၃ ရက်ကြာသောအခါ သူတို့စေ့စပ်
ကြောင်းလမ်းကြသည်။ နှစ်ဖက်မိသားစုများက လက်ထပ်ခြင်းမှ
သူတို့မျှော်လင့်သောအရာကို မရရှိကြချေ။ မြို့စားက ဂျရန်းကို
ကိုယ့်ဒူးကိုယ်ချွန်သော အမေရိကန် ကုန်သည် တစ်ယောက်အဖြစ် တွေ့မြင်သည်။
အင်္ဂလိပ်မြို့စား၏ ဒုတိယသားက ပြင်သစ် မင်းသားအောက် တစ်ဆင့်နိမ့်သည်။
ကလာရာက ဂျင်နီ၏ ကိုယ်စား မဲဆွယ်နေ သည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်တောင်မှ
နှစ်ဖက်အသီးသီးက အခြားတစ်ဖက် ဆိုးဝါးစွာ လိုချင်နေသော တစ်စုံတရာကို
ရရှိကြသည်။ မာဘာရာက ဆိုးဝါးစွာ လျော့ပါး နေသော သူ၏ ဘဏ္ဍာရေးကို
ကျားကန်ရန် ထိုအမေရိကန်လူ၏ ပိုက်ဆံအချို့ကို လိုလားတောင့်တနေသည်။
ကလာရာက လေဒီရန်ဒေါချာချီ ဖြစ်လာခြင်းသည် အပြီးသတ်၌ သူမ၏
သမီးဂျင်နီအတွက် သင့်တော်သောပန်းတိုင် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကို ခွင့်ပြုသည်။

အဆုံး၌ ဂျရန်းမိသားစုက သူတို့၏ မြင့်မြတ်သော မျိုးရိုးကို ချိုးဖျက် ပြီး
မြို့စားက သူ၏ အမေရိကန် ဆွေမျိုးအသစ်များထံမှ ရက်ရောသောလွှဲပြောင်း
ပစ္စည်းများကို လက်ခံရရှိသည်။ ဗြိတိန်မှ မြင့်မြတ်သော မိသားစုဟောင်းများစွာ
ထိုကဲ့သို့ပင်၊ မာဘာရာမြို့စားများက အိမ်ခြံမြေ ကြွယ်ဝချမ်းသာပြီး၊ ငွေကြေး
ဆင်းရဲကြသည်။ အမျိုးမျိုးသော အိမ်ခြံမြေများမှ မြို့စား၏ ဝင်ငွေက သမိုင်းအရ
တစ်နှစ် ပေါင် ၄၀၀၀၀ (ယနေ့ငွေနှင့်ဆိုလျှင် ဒေါ်လာ ၆ သန်းခန့်) ပမာဏ ရှိသည်။
ဤအရာက အလျင်မီရုံလောက်သာရှိသည်။ အချို့သော မြို့စားများက ဒီထက် ၄ ဆ၊
၅ ဆ ပိုမိုမြင့်မားသော ဝင်ငွေရရှိကြသည်။ ဂျရန်းမိသားစုနှင့်
စပင်ဆာချာချီမိသားစုတို့က သူတို့သမီးဘက်မှ ပါလာမည့် မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ငွေ

ကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ လအတော်ကြာ ဈေးဆစ်နေခဲ့ပြီး၊ နောက်ဆုံး၌ လီယိုနတ် ဂျရန်းက မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ငွေ ပေါင် ၅၀၀၀၀ (ယနေ့ခေတ်ငွေဖြင့် ဒေါ်လာ ၇.၅ သန်းခန့်) ကို သဘောတူသည်။ လောဒီရန်ဒေါလ်က ၎င်းငွေမှ တစ်နှစ်အတိုး ပေါင် ၃၀၀၀ ထုတ်ယူလိမ့်မည်။ မြို့စားက ၎င်းအပြင် ပုံမှန်ခွင့်ပြုငွေပေါင်း ၁၂၀၀၀ ကို ထပ်ထည့်ပေးသည်။

ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ မြို့စား၏ ဒုတိယသားကို တခမ်းတနား မင်္ဂလာ ပွဲ ကျင်းပပေးသင့်သည်။ ထိုအစား ရန်ဒေါလ်နှင့် ဂျင်နီတို့က ၁၈၇၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ပါရစ်ရှိ ဗြိတိသျှသံရုံး၌ တိတ်တဆိတ် လက်ထပ်ကြ သည်။ မြို့စားနှင့် မြို့စားကတော်တို့က ထင်ထင်ရှားရှား လက်ထပ်ပွဲကို မတက် ရောက်ကြချေ။ ဝေလမင်းသားက သူ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် သူ၏ အတွင်းဝန် ကို စေလွှတ်သော်လည်း အဖြစ်အပျက်က အလွန်သိုသိပ်ပြီး၊ လန်ဒန်တိုင်း သတင်းစာတွင် လက်ထပ်ပွဲ ကြေညာချက်ပင် မထည့်ချေ။ မြို့စားနှင့် ဂျရန်း တို့က ဖခင်အရှိန်အဝါဖြင့် ကြွားဝါကြမည့်အစား သတင်းကို ဖုံးဖုံးဖိဖိ ထားချင် ကြဟန်တူသည်။ အနည်းဆုံးတော့ ဘလင်ဟိမ်း၌ လောဒီရန်ဒေါလ်နှင့် သူ၏ သတို့သမီးအတွက် အိမ်အပြန် ကြိုဆိုပွဲကြီး လုပ်ခဲ့ပြီး၊ ခြံမြေအလုပ်သမားများက ဘူတာရုံတွင် မြင်းရထားကို မြင်းများဖြုတ်၍ ဇနီးမောင်နှံကို အိမ်သို့ သူတို့ကိုယ် တိုင် ဆွဲခေါ်ခြင်းဖြင့် ထုံးတမ်းစဉ်လာ ဂုဏ်ပြုပွဲ ပါဝင်ခဲ့သည်။

ဝင်စတန်ချာချီအား မွေးဖွားရာနေရာက ဆောက်လုပ်သမျှထဲတွင် အကြီးဆုံးနှင့် အပေါကြွယ်ဆုံးအိမ်များထဲမှ တစ်လုံးဖြစ်သည်။ ၁၇၀၄ ခုနှစ်တွင် စပိန်အမွေဆက်ခံခြင်း စစ်ပွဲအတွင်း၌ ပြင်သစ်တို့အပေါ် မြို့စား၏ အောင်နိုင်မှု အတွက် ကျေးဇူးတင်နေသော ပြည်သူများထဲမှ မာဘာရာ ပထမမြို့စား ဂျွန်နှင့် သူ၏ ဇနီး ဆာရာတို့အတွက် လက်ဆောင်အဖြစ် ဘလင်ဟိမ်းကို စိတ်ကူးရခဲ့ ကြသည်။ စပိန်ဘုရင်က အမွေဆက်ခံသူ မရှိဘဲ သေဆုံးခဲ့ပြီး၊ အင်္ဂလန်နှင့် ပြင်သစ်အပါအဝင် အမျိုးမျိုးသော ဥရောပအင်အားကြီးများက အခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူဖို့

ကြိုးစားနေကြသည်။ မာဘာရာက ဘလင်ဟိမ်းတိုက်ပွဲတွင် လူဝစွ (၁၄) ၏ စစ်တပ်များကို အနိုင်ယူခဲ့သည်။ နန်းတော်နှင့်တူသော အိမ်ကို ဤတိုက်ပွဲအမည်ဖြင့် နာမည်ပေးခဲ့သည်။

မြို့စားနှင့် မြို့စားကတော်တို့က သူတို့အား ကောင်းကျိုးပြုသူ အနီး ဘုရင်မ၏ မျက်နှာသာပေးခြင်းကို မရရှိကြသောအခါ အိမ်က အပြီးမသတ်ဘဲ၊ အလုပ်များ တစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်တန့်သွားသည်။ နောက်ပိုင်း၌ ဂျောဂျီဘုရင် (၁) က သူတို့ကို ကူညီပြီး ဆောက်လုပ်ရေးကို ပြီးစီးအောင်လုပ်ပေးသည်။ အားလုံးပြီးစီးသောအချိန်တွင် အိမ်က ဒေါ်လာ သန်း ၁၀၀ တန်သော ခေတ်မီ အိမ်ကဲ့သို့ ကုန်ကျခဲ့ပြီး၊ ၎င်းကမပေးချေရသော အသုံးစရိတ်များစွာကို ထည့်သွင်း တွက်ချက်မထားချေ။

မြို့စားများကို အမွေဆက်ခံကြသော မျိုးဆက်များက အိမ်ကို နေ့စဉ် နေထိုင်မှုအတွက် မသင့်တော်ကြောင်းနှင့် ထိန်းသိမ်းဖို့ အလွန်ဈေးကြီးကြောင်း တွေ့ရှိကြသည်။ မီးဖိုခန်းနှင့် ထမင်းစားခန်းတို့က သီးခြားကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ရှိနေကြသည်။ ပင်မခေါင်မိုးက ၃ ဧက ကျယ်သည်။ ဆေးသုတ်သူများက ပြုတင်းပေါက် ၁၀၀၀ ကို ရေတွက်ရရှိကြသည်။ စာကြည့်တိုက်က ပေ ၁၀၀၀ ရှည်သည်။

မျိုးဆက်များစွာကြာ ကာလတွင် အိမ်က အမွေဆက်ခံသော မြို့စား ၏ အနုပညာ၊ ဗိသုကာ၊ ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းခြင်း၊ ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ အမဲလိုက်ခြင်း စိတ်ဝင်စားမှုအရနှင့် မိသားစုဘဝ အသွင်အပြင်အမျိုးမျိုးအရ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ပထမမြို့စား ဂျွန်က သူ၏ ကျော်ကြားသော စစ်မြေပြင် အောင်ပွဲများကို ပုံဖော်ပြသော ပန်းချီဒီဇိုင်းများ ပါရှိသည့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အထည်စများကို ရက်လုပ်ခိုင်းသည်။ နောက်ပိုင်း မြို့စားများက ကြီးကျယ်သော ပန်းချီကားများ၊ စာကြည့်တိုက်များ၊ ပန်းပုရုပ်ထုများနှင့် အခြား အမြတ်တနိုး ပစ္စည်းများကို အိမ်နှင့်ခြံဝင်းထဲသို့ ထပ်ထည့်ကြသည်။ ဂျွန်က ကိုယ်ပိုင်သင်းအုပ်

ဆရာတစ်ယောက်ကိုလည်း ခန့်အပ်ထားပြီး (ထိုသင်းအုပ်ဆရာ၏ တိုက်ခန်းထဲ တွင် သူ၏ မျိုးဆက် ၉ ဆက်မြောက်မြေး ဝင်စတန်ချာချီ မွေးဖွားလိမ့်မည်) သူ၏ စစ်အမြင်ကို စစ်မှန်သော ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းမှုဖြင့် ပျော့ပြောင်းအောင် လုပ်သည်။ သူ့ဇနီးဆရာက ကွဲပြားခြားနားသော ဘာသာရေးအမြင်ရှိပြီး ဘုရားကျောင်းသည် ချိန့်သောစိတ်များကို ပြုစားသည့် ဂါထာမန္တရားဖြစ်သည်ဟု ကြေညာသည်။

ဝင်စတန်၏ အဘိုး၊ ၇ ယောက်မြောက် မြို့စားဂျွန်ဝင်စတန်စပင်ဆာ ချာချီက ပထမမြို့စားထားခဲ့သော နေရာမှ ထိုဘာသာရေးအမြင်ကို ပြန်ကောက် ယူခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ထိုအမြင်က သူ၏ သား၊ ဝင်စတန်၏ ဖခင်အပေါ် ကူးစက်ခဲ့ခြင်းမရှိချေ။ ၁၈၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် မြို့စားရာထူးကို အမွေဆက်ခံသော အခါ ဂျွန်ဝင်စတန်စပင်ဆာချာချီက ဤကဲ့သို့ ကြေညာသည်။ "ဘုရားသခင် ကျွန်တော့်ကိုပြသခဲ့တဲ့ ကောင်းမြတ်မှုတွေအတွက် သူ့ကို ကျွန်တော် အလုံ အလောက် ကျေးဇူးတင်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီနေရာက ကျွန်တော့်ရဲ့ အနေ အထားက အမှန်တကယ်ကို ပြည့်စုံကောင်းမွန်တယ်။" ၇ ယောက်မြောက် မြို့စားက အလွန်အမင် ဘာသာတရား ကိုင်း ရှိုင်းခဲ့ဟန်တူသည်။ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ရာထူးကို ယူပြီးနောက်၌ အထက် လွှတ်တော်တွင် သူ၏ ပထမဦးဆုံး ဥပဒေကြမ်းက တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် ပန်းခြံ များထဲ၌ စစ်ဘင်ခရာတီးခြင်းကို ပိတ်ပင်တားဆီးခြင်းဖြင့် ဥပဒ်နေ့ကိုလိုက်နာခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် သူက အရည်အသွေး သို့မဟုတ် တန်ဖိုးကို အလေးမမူဘဲ၊ ကိုယ်လုံးတီးပုံများ ဖော်ပြသော စောစောပိုင်းအချိန်က အနုပညာကို မနှစ်မြို့ သော ဝိတိုရိယခေတ်အမြင်ရှိသည်။ တိုက်တီယန်ပန်းချီကားချပ် ၉ ချပ်နှင့် ရူဘင်ပန်းချီကားချပ်တစ်ချပ်တို့ကို သူ၏ အခန်းနံရံများမှ သူဖြုတ်ပြီး ပေါင်မုန့်ဖို အထက်ရှိ အခန်းထဲတွင် သော့ခတ်သိမ်းထားသည်။ ၁၈၆၁ ခုနှစ်တွင် ပေါင်မုန့်ဖို မီးလောင်သောအခါ ပန်းချီကားများ ပျက်စီးသွားသည်။ နောက်တစ်နေ့ မနက် ပိုင်းဆုတောင်းပွဲ၌

မိသားစုက ဤကဲ့သို့ သီချင်းဆိုကြသည်။ "ဘုရားသခင်ဟာ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ သူ့ရဲ့အံ့ဖွယ်ရာတွေကို ဆောင်ရွက်တယ်"

ဘလင်ဟိမ်းက အင်အားကြီးသော ဗြိတိသျှအင်ပါယာ၏ လက်များ ထဲတွင် လုံခြုံစွာ ပွေ့ဖက်ခံထားရသော သမိုင်းဝင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ကမ္ဘာကလေးတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဂရိတ်ဗြိတိန်က သမိုင်းတွင် အင်အားအကြီးဆုံး နိုင်ငံဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံး၌ ကမ္ဘာ့လူဦးရေ၏ ၄ ပုံ ၁ ပုံနှင့် ၎င်း၏ ကုန်းမြေထု ၃ ပုံ ၁ ပုံကို ထိန်းချုပ်ခဲ့သည်။ ၁၅၈၈ ခုနှစ်တွင် စပိန်တိုက်သင်္ဘောစုကို အနိုင်ယူခဲ့ပြီးကတည်းက စ၍ နှစ် ၃၀၀ နီးပါးကြား၊ ဗြိတိန်က ပြိုင်ဖက်ကင်း သော သမုဒ္ဒရာအုပ်စိုးသူလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ အင်ပါယာအတွင်း ဟန်ချက်ညီမှု အရ ဗြိတိသျှတို့က မြို့ပြယဉ်ကျေးမှု၏ ကောင်းချီးပေးမှုများအတွက် အပြန် အလှန်အားဖြင့် ၎င်းတို့၏ ဝေးလံသော ကိုလိုနီများမှ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများနှင့် ဈေးပေါသော အလုပ်သမားများကို တောင်းဆိုသည်။ မြို့ပြယဉ်ကျေးမှု၏ ကောင်းချီးပေးမှုများက လမ်းများ၊ ရထားလမ်းများ၊ ကျောင်းများ၊ ဆေးရုံများ၊ (ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ) အနောက်တိုင်းပုံစံ အစိုးရနှင့် (ထိုနည်း၎င်းအတိုင်း) ခရစ္စယာန်ဘာသာတို့ ဖြစ်ကြသည်။

အမှန်ပင်၊ ၎င်းက ပရိုတက်စတန် ခရစ္စယာန်ဘာသာ၏ အဆောင် အယောင်များ လွှမ်းမိုးခံရသော ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဝင်စတန်မမွေးဖွားမီ ၃၇ နှစ်က သူမ၏ နန်းတက်ပွဲတွင် ဝိတိုရိယဘုရင်မက အန်ဂလီကန် ဘုရား ကျောင်းကို ထောက်ပံ့ရန် အဓိပတိများ၏ ရှေးခေတ်ကျမ်းသစ္စာကို ကျိန်ဆို သည်။ ဝင်စတန်၏ ဖခင်နှင့် အခြားပါလီမန်အမတ်များက ရာထူးမယူကြမီ ဘုရားသခင်အား တိုင်တည်လျက် သစ္စာရှိခြင်းကျမ်းသစ္စာ ကျိန်းဆိုကြသည်။ သို့လင့်ကစား ဝိတိုရိယခေတ် အင်္ဂလန်တွင် ပြည်သူ့ဘဝ ဖွဲ့စည်းမှုထဲမှ ၎င်း၏ အစိတ်အပိုင်းအားလုံးအတွက် ဘာသာရေးက လူအများစုအတွက် အနည်းငယ် သာ အဓိပ္ပါယ်ရှိသည်။ ၎င်းက တွေ့မြင်နေကျအရာ ဖြစ်နေသောကြောင့် ၎င်းကို

မမြင်ကြတော့ချေ။ ၎င်းက သမိုင်း၏ များစွာလွန်းသော အပိုင်းကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သောကြောင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကိုက်ညီမှုနှင့် ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ သင့်တင့်လျောက်ပတ်ခြင်း မျက်နှာဖုံးက ပြည်သူတို့၏ စစ်မှန်သောအတွေးနှင့် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များကို ဖုံးကွယ်ထားသည်။

ဝင်စတန်၏ အစောဆုံးကလေးဘဝ အမှတ်ရမှုများက ဘလင်ဟိမ်း သို့မဟုတ် လန်ဒန်မှ သူ့မိဘများ၏ နေအိမ်မဟုတ်ဘဲ အိုင်ယာလန်ဖြစ်ခြင်းမှာ ထိုမျက်နှာဖုံး အပိုင်းအစတစ်ခု၏ ကျေးဇူးကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဘလန်ဖိုဒ်မြို့စား နှင့် မျူးမတ်ဖြစ်လာမည့်သူ၊ ဝင်စတန်၏ ဦးလေးချားလ်က နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော် ကြားသော မိန်းမလိုက်စားသူဖြစ်ပြီး အေလက်ဖိုဒ် မြို့စားကတော်နှင့် တိတ်တိတ် ပုန်းဇာတ်လမ်းတစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ မြို့စားကတော်က ဝေလမင်းသား၏ အငယ် အနှောင်းလည်းဖြစ်သည်။ ဝေလမင်းသား၏ ရှည်လျားသော တိတ်တိတ်ပုန်း ဇာတ်လမ်းများစာရင်းက လူသိနေသော လျှို့ဝှက်ချက်ဖြစ်သည်။ မြို့စားကတော် ကိုယ်ဝန်ရှိလာသောအခါ မင်းသားက တာဝန်ရှိမှုမှ လွတ်ကင်းနိုင်ရန် ဘလန်ဖိုဒ် မြို့စားကို သူ၏ ဇနီးအား ကွာရှင်း၍ မြို့စားကတော်ကို လက်ထပ်စေချင်သည်။ ဘလန်ဖိုဒ်မြို့စားက ငြင်းဆန်သည်။ လောဒ်ရန်ဒေါလ်က သူ့အစ်ကိုကို ကူညီရန် ကြိုးစားသောအခါ ဝေလမင်းသားဆီသို့ မိုက်မဲစွာသွားပြီး၊ မြို့စားကတော်ဆီသို့ ပေးသော သူမခင်ပွန်း၏ စာများကို လူသိရှင်ကြား ထုတ်ဖော်ရန် ခြိမ်းခြောက် သည်။ သူထုတ်ဖော်လျှင် သူမခင်ပွန်း အင်္ဂလန်ထီးနန်းပေါ် မည်သည့်အခါမှ ထိုင်ရလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း သတိပေးပြီး "အင်္ဂလန်ထီးနန်းကို ကျွန်တော် အိတ်ထောင်ထဲ ထည့်ထားတယ်" ဟု ပြောသည်။

ဝိတိုရိယဘုရင်မ၏ အကြီးဆုံးသားနှင့် နောက်ပိုင်း၌ အက်ဒဝပ်ဘုရင် (၇) ဖြစ်လာသော မင်းသားက လောဒ်ရန်ဒေါလ်ပြုလုပ်သော အရာကို သိရှိ သောအခါ သူ့ကို ဂျူရယ်ယျဉ်ပြိုင်သတ်ပုတ်ရန် စိန်ခေါ်သည်။ ရန်ဒေါလ်က ထီးနန်းအမွေခံအား သတ်ဖြတ်ရမည့် အန္တရာယ်ကို ငြင်းဆန်ပြီး၊ ထိုအစား

တောင်းပန်သည်။ မင်းသားကလက်ခံသည်။ သို့သော် အထက်တန်း လူ့အဖွဲ့ အစည်းက ရန်ဒေါလ်နှင့် ဂျင်နီတို့ကို တံခါးပိတ်လိုက်သည်။ သူတို့ ချက်ချင်း လူမှုရေးအပယ်ခံများ ဖြစ်လာကြသည်။ ဝိတိုရိယဘုရင်မ၏ ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂျမင် ဒစ္စရေလီက မျက်နှာမပျက်စေသော ဖြေရှင်းချက်တစ်ခု ဖော်ထုတ်ပေး ရာ ၎င်းက ဒေါသစိတ်များ ပြေပျောက်ရန် လုံလောက်သော အချိန်အထိ ရန်ဒေါလ်ကို အများပြည်သူ မျက်စေ့ရှေ့မှ ဖယ်ရှားထားလိမ့်မည်။ သူက မာဘာရာမြို့စားကို အိုင်ယာလန်ဘုရင်ခံ ခန့်အပ်ပြီး၊ ရန်ဒေါလ်က သူ၏ အတွင်း ဝန်အဖြစ် လိုက်ပါသွားသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအချိန်၌ သူ၏ အမေရိကန်ဆွေမျိုး များနှင့် တွေ့ဆုံရန် အတ္တလန်တိတ်သို့ ရေကြောင်းခရီးထွက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော ငယ်ရွယ်သည့် ဝင်စတန်က သူ၏ ၂ နှစ်မြောက်မွေးနေ့အပြီး တစ်လအကြာတွင် ဒပ်ဘလင်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။

၁၈၀၁ ခုနှစ်ကတည်းက ကက်သလစ် အိုင်ယာလန်က ပရိုတက်စတန်၊ ၏ အလိုဆန္ဒမရှိသော အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဒပ်ဘလင်တွင် လောဒ်ရန်ဒေါလ် တာဝန်ထမ်းဆောင်သော အချိန်၌ ကက်သလစ်ထောက်ခံသော အိုင်ယာလန် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေး လှုပ်ရှားမှုက ကောင်းစွာ အခြေတည်နေပြီး တစ်ခါတရံ ပြင်းထန်သည်။ နှစ်များကြာလာသော နောက်ပိုင်း၌ ဝင်စတန်ချာချီက ဖိနစ်ပတ်ရီ ဘုရင်ခံနေအိမ် အပြင်ဘက်၌ လမ်းလျှောက်ခြင်းနှင့် သူ၏ ကလေးထိန်းက ဆင်ဖိန်အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်သည်ဟု သူ့ကို ပြောပြသောလူများအား တွေ့မြင်ခြင်း တို့ကို မှတ်မိနေသည်။ ကလေးထိန်းက ထိုလူများကို ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်သော တေလေဂျပိုးအုပ်စု၊ အန္တရာယ်ရှိသော လွတ်လပ်ရေးထောက်ခံသူများ ဖြစ်သည် ဟု ထင်မှတ်သည်။ တစ်ခုသော မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ပန်းခြံထဲ၌ သူ့ကိုတွေ့ဆုံခဲ့ ကြသော မိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှာ ရက်အတော်ကြာ နောက်ပိုင်း၌ ထိုလူများ၏ လက်ချက်ဖြင့် ဖြစ်နိုင်စွာပင် အသတ်ခံရသည်။ ကလေးထိန်း၏ စိတ်ထဲတွင်ငယ်ရွယ်သော ဤလူဆိုးလူမိုက်များက အသေအချာကို လူသတ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်။

အိုင်ယာလန်၏ သမိုင်းက ဘာသာရေးလှုံ့ဆော်သော အကြမ်းဖက်မှုများနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ ငယ်ရွယ်သော ဝင်စတန်က လောဒ်ပေါ်တာလင်တန် ၏ နေအိမ်ကြီးဖြစ်သော အီဗိုပတ်သို့သွားရောက် လည်ပတ်သည်။ ဝင်စတန်ချာချီ က နောက်ပိုင်း၌ ဤကဲ့သို့ရေးသည်။ "လောဒ်ပေါ်တာလင်တန်ဟာ ကျွန်တော့် ရဲ့ ဦးလေးတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော့်ကို ရှင်းပြကြတယ်။ ကျွန်တော် အသက် ၄ နှစ်၊ ၄ နှစ်ခွဲကစပြီး အဲဒီ နေရာကို ဘယ်တော့မှ မရောက်တော့ပေ မဲ့၊ အဲဒီ နေရာကို အသေးစိတ်ဖော်ပြနိုင်တယ်။ ကျွန်တော့်မှတ်ဉာဏ်ထဲမှာ အဓိက ရှိနေတဲ့အချက်ကတော့ မြင့်မားတဲ့ အဖြူရောင်ကျောက်တုံး မျှော်စင်တစ်ခုပါ။ အဲဒီ နေရာကို ကျွန်တော်တို့ အတော်ကလေး ကားစီးသွားရင်ရောက်တယ်။ အဲဒါကို အိုလီဗာ ကရွမ်ဝဲလ်က ဖောက်ခွဲခဲ့တယ်လို့ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြကြ တယ်။ သူက အရာဝတ္ထုအားလုံးကို ဖောက်ခွဲပြီး၊ အဲဒါကြောင့် အလွန်ကြီးကျယ် တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် အတိအကျ နားလည်တယ်"

ကလေးများနှင့် ပတ်သက်၍ ဝိတိုရိယခေတ်က အထက်တန်းစား အပြုအမူသဘောထား စံပုံစံရှိသော လောဒ်ရန်ဒေါလ်နှင့် လေဒီရန်ဒေါလ်တို့က ဝင်စတန် သို့မဟုတ် ၁၈၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဒပ်ဘလင်၌ မွေးဖွားသော သူ၏ ညီ ဂျွန်စထရိန်စပင်ဆာချာချီနှင့် အချိန်ကုန်မခံသလောက်ပင် ဖြစ်ကြသည်။ ရန်ဒေါလ်က သူ၏ အလုပ်တာဝန်နှင့် နိုင်ငံရေးတို့ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေစဉ်၊ ဂျင်နီကမူ ဗြိတိသျှလူမှုအသိုင်းအဝိုင်းတွင် လှုပ်ရှားနေပြီး၊ သူမ၏ ကျက်သရေရှိမှုနှင့် မြေခွေးလိုက် ကျွမ်းကျင်မှုတို့ကြောင့် ကျော်ကြားသည်။ သူမိခင်ကို ဝင်စတန် ပထမဦးဆုံး အမှတ်ရမှုက အိုင်ယာလန်၌ မြင်းစီးသော အမူအကျင့်ထဲတွင် ရှိနေသည်။ "သူမက အသားကပ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားသလို ချပ်ချပ်ရပ်ရပ် ဝတ်စား ထားပြီး၊ မကြာခဏ ရွံ့စက်တွေနဲ့ လှပနေတယ်။ ကျွန်တော့်မိခင်က ကျွန်တော့် အတွက် ပုံပြင်မင်းသမီးတစ်ပါးနဲ့တူတယ်။ အကန့်မသတ်မရှိတဲ့ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု နဲ့ အစွမ်းတွေပိုင်ဆိုင်တဲ့ ကြည်လင်ဝင်းပသူတစ်ယောက်ပါ။ သူမက ကျွန်တော်

အတွက် ညဦးပိုင်းကြယ်လို တောက်ပနေတယ်။ သူမကို ကျွန်တော် အရမ်းချစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဝေးကနေချစ်တယ်"

သူတို့ကို နေ့ရော၊ ညရော ဂရုစိုက်ပြီး သူတို့လိုအပ်သော ချစ်ခြင်း၊ ကြင်နာခြင်း၊ ဂရုစိုက်ခြင်းနှင့် သွန်သင်ဆုံးမခြင်းတို့ကို ပေးအပ်သူက ကောင်ကလေးများ၏ ကလေးထိန်း အဲလီဇဘတ်အဲဗရက်ဖြစ်သည်။ တခြား လူမရှိချေ။ ဝင်စတန်က ဂူးမန်း (အမျိုးသမီး) ဟုပြောရန် ကြိုးစားသောအခါ သူမကို ဂူမီဟုနာမည်ပေးပြီး သူမ၏ တစ်သက်တာတွင် သူမကို "အွမ်း"၊ "ဂူး(မ်)" သို့မဟုတ် "ဂူမန်နီ" ဟု စာရေးသည်။ ဂူမန်နီက ကောင်ကလေး များကို ထမင်းကျွေးပြီး၊ လမ်းလျှောက်ခေါ်၍ သူတို့ငိုယိုသောအခါ ပွေ့ဖက် သည်။ ဒပ်ဘလင်၌ ဝင်စတန် မြည်းတကောင်ပေါ်မှ ခါချခံပြီး ပြင်းထန်စွာ ထိခိုက်မှုဖြစ်သောအခါ သူနှင့်အတူ ဂူမန်နီရှိနေသည်။

သူတို့၏ ဘဝစောစောပိုင်းတွင် သူမက ကောင်ကလေးများကို သူမ၏ ဘာသာရေးအမြင်များ များစွာပေးအပ်သည်။ ထိုဘာသာရေးအမြင်များက တရားဝင် အင်ဂလိကန် အယူဝါဒနှင့် ကက်သလစ်တို့ကို ဆန့်ကျင်သည်။ အိုင်ယာလန်မှ (အင်္ဂလန်ကိုတော်လှန်သော) ဖင်နီယန်အဖွဲ့ဝင်များနှင့် ပတ်သက် ၍ သူမ ကတုန်ကရင်ဖြစ်နေသည်ကို ဝင်စတန် မှတ်မိသည်။ "ဒီလူတွေက မကောင်းတဲ့လူတွေဖြစ်ပြီး၊ သူတို့အလိုရှိရင် ဘာကိုမဆို လုပ်ကြမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်တယ်"။

ဂူမန်နီက ဝင်စတန်ကို သူ၏ ပထမဦးဆုံး သင်ခန်းစာများလည်း သင်ကြားခဲ့ရာ၊ နောက်ဆုံး၌ ၅ နှစ်၊ ၆ နှစ်အရွယ် ရောက်သောအခါ လေဒီရန်ဒေါလ် က ပိုမိုတရားဝင်သော ပညာရေးကိုအစပြုရန် အချိန်ကျပြီဟု ခံစားမိပြီး မစွဲ ဟတ်ချင်ဆန်အမည်ရှိ မူကြိုကျောင်းဆရာမတစ်ယောက်ကို ငှားရမ်းသည်။ ဂူမန်နီနှင့်အတူ စူးစမ်းရှာဖွေ၊ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် စာသင်ယူခြင်းကို သူနှစ်သက်သော်လည်း အစစ်အမှန်ကျောင်းစာအနီးသို့ ကပ်လာခြင်းက ငြီးငွေ့စရာတစ်ခု

ဖြစ်သည်။ မူကြိုကျောင်းဆရာမက ဝင်စတန်ကို စာဖတ်ခြင်းနှင့် သင်္ချာအတွက် အချက် စတင်သင်ကြားသည်။ ၎င်းက စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာ ကောင်းသောကြောင့် စာသင်ချိန်ရောက်သောအခါ အိမ်အပြင်ဘက်ရှိ ခြံပုတ်များထဲ တွင် သူပုန်းအောင်းနေသည်။ သူ၏ စာသင်ခြင်းပြဿနာနှင့် အမိနဲ့ပေးလိုသော သဘာဝ တိမ်ညွတ်မှုတို့ကို ကြိုတင်အရိပ်အငြိမ့် ပြသသောအခါ သူက အထူး တလှယ် စိတ်မကြည်လင်သော စာသင်ချိန်တစ်ခုအပြီးတွင် အိမ်ဖော်ကို ခေါင်းလောင်းတီးခေါ်သည်။ အိမ်ဖော်ရောက်လာလျှင် သူက သူမကို ဤကဲ့သို့ ညွှန်ကြားသည်။ "မစ္စစ်ဟတ်ချင်ဆန်ကို ခေါ်သွားပါ။ သူမအရမ်း စိတ်တိုနေ တယ်"

မြို့စားနှင့် လောဒ်ရန်ဒေါလ်တို့က ၁၈၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် အင်္ဂလန်သို့ ပြန်လာကြပြီး၊ ရန်ဒေါလ်က အမျိုးသားနိုင်ငံရေးထဲတွင် နစ်မြုပ်နေ၍ လွန်ခဲ့သော ၄ နှစ်က ဝေလမင်းသားနှင့် သူ၏ ပဋိပက္ခကြောင့် သူတို့ကို ရှောင်ကျဉ် နေခဲ့သော လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲသို့ သူ့ဇနီးနှင့်အတူ တစ်စတစ်စ ပြန်လည်ဝင် ရောက်လာသည်။ လောဒ်ရန်ဒေါလ်နှင့် လေဒီရန်ဒေါလ်တို့က လန်ဒန်ရှိ ခေတ်မီ အိမ်တစ်လုံးတွင် အခြေချကြပြီး၊ အမြဲတစေ သွားလာနေ၍ မကြာခဏ ဧည့်ခံပွဲ များပြုလုပ်ကာ အိုင်ယာလန်၌ သူတို့ပြည်ပြေးဖြစ်နေစဉ်အတွင်း ကုန်ဆုံးခဲ့သော အချိန်ကို ကာမိအောင်လုပ်ကြသည်။ ဝူမန်နီ၏ စောင့်ရှောက်မှုဖြင့် သူတို့၏ သားများက သူတို့၏ အချိန်ကို လန်ဒန်၊ ဘလင်ဟိမ်းနှင့် (ပိုက်ကျွန်းရှိ မစ္စစ် အဲဗာရက်၏ ဆွေမျိုးများဆီသို့ သွားသော) နွေရာသီခရီးများအကြား ခွဲခြား ထားသည်။ မစ္စစ်အဲဗာရက်၏ ခဲအို ဂျွန်ဘာလမ်းက ဝင်စတန်ကို ဝေးလံစွာ လမ်းလျှောက်ခေါ်သွားပြီး သဘောပျက်ခြင်းနှင့် အာဖရိကမှ ဇူလူစစ်ပွဲများ အကြောင်း ပုံပြင်များပြောပြသည်။ ဘလင်ဟိမ်းတွင် မြင်းစီးခြင်းနှင့် ကစားပွဲ များ အမြဲတမ်းရှိပြီး ရေကန်ထဲတွင် ရေကူးခြင်းနှင့် လှေစီးခြင်းတို့လည်း ရှိသည်။

သူမိဘများက သူ့ကို ဘော်ဒါကျောင်းပို့ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသောအခါ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းနှင့် နှစ်သက်စရာကောင်းသော ဤဘဝက ရုတ်တရက် အဆုံးသတ်

သွားသည်။ ဘော်ဒါကျောင်းပို့ခြင်းက ကြွယ်ဝချမ်းသာသော မိသားစုများမှ အသက်ကြီးလာသော ကောင်ကလေးများအား ပညာသင်ကြားပေးသည့် စံပုံစံ ဖြစ်ပြီး၊ မိန်းကလေးများကမူ အိမ်၌ ငှားရမ်းထားသော ဆရာများဖြင့် ဆက်လက် သင်ကြားကြသည်။ သက်တောင့်သက်သာရှိပြီး ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေသော မူကြို ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်မှ လူစိမ်းများပြည့်နေသည့် မသိရှိရသောနေရာသို့ ထွက် ခွာရမည့် အတွေးစိတ်ကူးကို ဝင်စတန် ကြောက်လန့်နေသည်။ သူ့မိခင်က သူ့ကို တိုင်းပြည်ထဲ၌ ခေတ်အမီဆုံးနှင့် ဈေးအကြီးဆုံး ကျောင်းတစ်ကျောင်း ဖြစ်သည့် အက်စ်ကော့ရှို စိန်ဂျော့ဂျီကျောင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး၊ သူမ မပြန်ခင် ကျောင်းအုပ်ကြီးနှင့်အတူ လွှတ်ရည်သောက်ခဲ့သည်။ ဝင်စတန်က နောက်ပိုင်း၌ သူပြန်လည်ပြောပြခဲ့သည့်အတိုင်း ခက်ထန်သော၊ ကြောက်စရာ ကောင်းသော၊ ကြီးကျယ်သော ဤနေရာ၌ ဤလူစိမ်းများအားလုံးအကြားတွင် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့မည့် အတွေးစိတ်ကူးကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲနေသည်။ "တကယ်တော့ ကျွန်တော်က အသက် ၇ နှစ်ပဲ ရှိသေးတယ်။ မူကြိုကျောင်းမှာ ကျွန်တော့်အရပ်တွေနဲ့ ကျွန်တော် အရမ်းပျော်တယ်။ ကျွန်တော့်မှာ အလွန် ကောင်းတဲ့ အရပ်တွေရှိတယ်။ အစစ်အမှန် မီးရထားစက်ခေါင်းတစ်လုံး၊ မှော် မီးအိမ်နဲ့ တစ်ထောင်နီးပါး စုဆောင်းထားတဲ့ စစ်သားအရပ်တွေရှိတယ်။ အခု အားလုံး ကျောင်းသင်ခန်းစာတွေပဲ ဖြစ်တော့မယ်"

နောက် ၂ နှစ်က ဝင်စတန်၏ ဘဝတွင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာ အကောင်းဆုံးများထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သည်။ စိန်ဂျော့ဂျီကျောင်းအုပ်ကြီး ဟာဘတ် စနီကင်နာစလီက ကက်သလစ်ဆန့်ကျင်သော အလွန်ရှေးရိုးလိုက်သူဖြစ်ပြီး၊ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို နှစ်သက်သူအဖြစ် သမိုင်းတွင်သွားခဲ့သည်။ ဝင်စတန်၏ အတန်းဖော်များထဲမှ အနည်းဆုံးတစ်ယောက်က ဝင်စတန် ထိုနေရာတွင်ရှိနေ စဉ် အတောအတွင်း သူ့အပေါ် ကျောင်းအုပ်ကြီးက အမှန်တကယ် အပြု သဘောဆောင်သော ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုသာရှိခဲ့သည်ဟု မှတ်ယူပြီး အခြားကျောင်း

သားတစ်ယောက်က ကင်နာစလီကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက်တတ်သူထက် မိုက်မဲသူ အဖြစ် ဆုံးဖြတ်သော်လည်း ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော ကိုယ်တိုင် ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဖြစ်သည့် ပြ နမေပူ ြင်န ထဲတွင် ဝင်စတန်ချာချီ၏ ပြန်လည် သတိရမှုများက ဖျောက်ဖျက်မရနိုင်သော စိတ်ပုံရိပ်တစ်ခုကို ထားရစ်ခဲ့သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး၏ ကြိမ်လုံးဖြင့် ရိုက်နှက်မှုက စံပုံစံအားဖြင့် ကောင်ကလေး တစ်ယောက်၏ တင်ပါးအလွတ်အပေါ် အချက် ၂၀ ဖြစ်ပြီး၊ တတိယအကြိမ် လောက်၌ ကြိမ်လုံးဒါဏ်က သွေးစို့လာသည်။ ရိုက်နှက်မှုက အစိုးရလူငယ် စာရိတ္တပြုပြင်ရေးကျောင်းတွင် သည်းခံနိုင်မည့် တစ်စုံတရာထက် ပိုမိုပြင်းထန် သည်ဟု ချာချီယုံကြည်သည်။

အဖြစ်အပျက်ကို သူဖော်ပြပုံအရ "တစ်လလျှင် နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်၊ တစ်ကျောင်းလုံးမှာ စာကြည်တိုက်ထဲသို့ ခေါ်ဆောင်ခံရပြီး၊ ခေါင်းဆောင် ကောင်ကလေးနှစ်ယောက်က ဆိုးသွမ်းသူတစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်ကို ဘေးချင်း ကပ်အခန်းထဲသို့ ဆွဲခေါ်ကြ၍ ထိုနေရာ၌ သူတို့သွေးထွက်သည့်အထိ ရိုက်နှက် ခံကြရစဉ် ကျန်ရှိသူများက သူတို့၏ အော်ဟစ်သံများကို နားထောင်ရင်း တုံ့လှုပ် စွာဖြင့် ထိုင်နေကြသည်။

စိတ်စွဲထင်စရာကောင်းသော ဤအချိန်ကာလအတွင်း၌ ဝင်စတန်က စည်းရုံးဖွဲ့စည်းထားသော ဘာသာရေးအပေါ် သူ၏ အမြင်ကိုလည်း ဖော်မြူလာ ထုတ်နေသည်။ သူ့မိဘများက ဘုရားကျောင်း မတက်ကြသကဲ့သို့ သူတို့၌ ရှိနေသော ယုံကြည်မှုကို အိမ်၌ မကျင့်ကြံကြချေ။ လောလောဆယ်အထိ သူ ရရှိသောအရာများက ဘုရားတရား ကြည်ညိုပြီး၊ ဂရုဏာစိတ်ရှိသော မစွပ်စွဲအဲဗာရက်ထံမှ ဖြစ်သည်။ သူမက သူ့ဘဝတွင် သူ့အတွက် ပုံမှန်ဆုတောင်း ပေးပြီး သူ့ကို ဆုတောင်းဖို့ သတိပေးသော လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အမြင့်ဘုရားကျောင်း စိန်ဂျော့ဂျ်၌ သူပုံမှန်ဘုရားကျောင်းတက်ခြင်းကို မစွပ် အဲဗာရက်၏ ဩဇာအရှိန်အဝါက လျော့ပါးအောင်လုပ်ခဲ့သည်။

"မစ္စစ် အဲဗာရက်က ပုတ်ရဟန်းမင်းကို အလွန်ဆန့်ကျင်သည်" ဝင်စတန်ချာချီကရေးသည်။ "သူမကိုယ်တိုင်က အနိမ့်ဘုရားကျောင်းတက်သူ ဖြစ်ပြီး၊ အဆောင်အယောင် အခမ်းအနားများကို သူမ၏ မနှစ်သက်မှုနှင့် ပုတ်ရဟန်းမင်းအပေါ် သူမ၏ အလွန်အမင် မထောက်ခံမှုတို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကိုလည်းကောင်း၊ သူနှင့်ဆက်နွယ်ရမည့် ဘာသာရေးကျင့်စဉ်အားလုံးကိုလည်း ကောင်း၊ ကျွန်တော် အပြင်းအထန် ဆန့်ကျင်သည့် အစွဲအလမ်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် လက်ရှိအခြေ အနေ၌ ကျွန်တော်ပညာရေး၏ ဘာသာတရားဆိုင်ရာ အပိုင်းမှ သက်တောင့် သက်သာဖြစ်မှုကို ကျွန်တော် များစွာမရရှိခဲ့ချေ။ အခြားတစ်ဖက်ကလည်း အရိုက်ခံရခြင်းဖြင့် လောကီလက်နက်၏ အပြည့်ဝဆုံး အသုံးဝင်မှုကိုလည်း ကျွန်တော် တွေ့ကြုံရသည်။"

ပန်းကန်ခွက်ယောက်ထားသော အခန်းထဲမှ သကြားများခိုးယူမှုဖြင့် ဝင်စတန် အနည်းဆုံးတစ်ကြိမ် အရိုက်အနှက်ခံရသည်ကို ငယ်ရွယ်သော ကျောင်းသားတစ်ယောက်က မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ ရိုက်နှက်ခံရမှုပြီးဆုံးပြီး နောက်၌ နောင်တရမည့်အစား သူက ကျောင်းအုပ်ကြီး၏ မြက်ဦးထုပ်ကို တစ်စစီဖြစ်အောင် ကန်ကျောက်ပစ်သည်။ စိန်ဂျော့ဂျီကျောင်းမှ ဝင်စတန်ထွက် ခွာလာပြီးနောက်၌ ကျောင်းတွင် သူနေခဲ့ခြင်းက အာဏာပိုင်များနှင့် ရည်လျား သောရန်ပွဲတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ကောင်ကလေးများကြားကြရသည်။ သူ၏ စာသင် နှစ်များတလျောက်တွင် ဝင်စတန်က သူနှစ်သက်သော ဘာသာရပ်များ၌ သာလွန်ကောင်းမွန်ပြီး သူမနှစ်သက်သော ဘာသာရပ်များကို လျစ်လျူရှုထား သည်။ စိတ်ဝင်စားစရာမကောင်းဟု သို့မဟုတ် ဆက်စပ်မှုမရှိဟု သူတွေ့မြင် သော အကြောင်းအရာအပေါ် သူ့ကို မည်သို့နည်းနှင့်မျှ အာရုံစူးစိုက်မခိုင်းနိုင်ချေ။

၂ နှစ်ကြာပြီးနောက်၌ ဂျင်နီဂျရန်းက သူမ၏ သားကို ကောင်းမွန်သော ဆရာဝန်တစ်ယောက်အနီး၌ ရှိနေရန် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ဟန်ဖြင့် အခြားကျောင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။ ဝင်စတန်က သူ၏ အသက်အရွယ်အတွက် လူကောင်သေးပြီး၊

အလွယ်တကူ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်တတ်၍ သူ၏ ဟန်ချက်ကိုထိခိုက်နိုင်သော နားရောဂါရှိသည်။ မစ္စစ် အဲဗာရက်က ဝင်စတန်အရိုက်ခံခဲ့ရသော အရိုးရာများကို တွေ့ရှိပြီး၊ ၎င်းအကြောင်း သူ့မိခင်ကို ပြောပြခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အမေရိကန်တစ်ယောက်ဖြစ်သော ဂျင်နီအနေဖြင့် ငယ်ရွယ်သော ကျောင်းသား ကလေးများအား ထိုကဲ့သို့ ပြင်းထန်စွာ ကိုယ်ထိလက်ရောက် အပြစ်ပေးသော ဗြိတိသျှထုံးတမ်းစဉ်လာကို အနည်းငယ်သာ သည်းခံလိမ့်မည်။

စိန်ဂျော့ဂျီကျောင်း၏ နိုင်ထက်စီးနင်းလုပ်သော ကမ္ဘာမှ ညီအစ်မ နှစ်ယောက်ဖြစ်သော ကိတ်နှင့် ချာလောသွန်မဆင်တို့ ဖွင့်လှစ်သော ဘရိုက်တန် မှ ကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ အသက် ၉ နှစ်တွင် ဝင်စတန် ပြောင်းရွှေ့သည်။ အင်္ဂလန်၏ တောင်ဘက်ကမ်းရိုးတန်းပေါ်မှ အနားယူစခန်းတစ်ခုအဖြစ် ဘရိုက်တန်က ၎င်း၏ ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်သော ပင်လယ်လေကြောင့် နာမည်ကျော်ကြားသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်အသစ်တွင် ဝင်စတန် တိုးတက်ကြီးထွား လာခဲ့သည်။ ရာသီဥတုကြောင့်အတွက်သာ မဟုတ်ဘဲ၊ လက်တင်နှင့် ပြင်သစ် စာအပြင် သူ့ကိုစွဲဆောင်သော ဘာသာရပ်များကို လေ့လာရန် အခွင့်အရေးများ သူပိုမိုရရှိသောကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။ "ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားတဲ့အရာတွေ၊ ကျွန်တော့်ကို လေ့လာသင်ယူခွင့်ပြုကြတယ်"။ သူက ပြန်လည်ပြောပြသည်။ "ပြင်သစ်စာ၊ သမိုင်း၊ အလွတ်ကျက်မှတ်ရတဲ့ ကဗျာအများအပြားနဲ့ အားလုံး ထက် မြင်းစီးခြင်းနဲ့ ရေကူးခြင်းတို့ရှိတယ်။ ဒီနှစ်ကာလတွေရဲ့ နှစ်သက်စရာ ကောင်းမှုက စောစောပိုင်းက ကျွန်တော့်ရဲ့ ကျောင်းတက်ချိန် အမှတ်ရမှုတွေနဲ့ ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင်ပြီး၊ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ နှစ်သက်စရာကောင်းတဲ့ ရုပ်ပုံလွှာတစ်ခု ဖန်တီးခဲ့တယ်"

အိမ်မှ အက်စ်ကောတ်သို့ သူမထွက်ခွာမိကပင် ဝင်စတန်က ဂူမန်နီနှင့် သူ ဖြစ်ပျက်သမျှအရာတိုင်းကို သူ့မိခင်နှင့် ဖခင်ဆီသို့ သစ္စာရှိစွာ စာရေးသည့် အလေ့အကျင့်တစ်ခုကို ထူထောင်ခဲ့သည်။ စိန်ဂျော့ဂျီကျောင်းမှ ဤလုပ်ရိုးလုပ်

စဉ်ကို ယခုအခါ ဘရိုက်တန်၌ သူဆက်လက်ပြုလုပ်သည်။ အသက် ၆ နှစ်
အရွယ်တွင် ရေးသားခဲ့သော သူ၏ ပထမဦးဆုံးစာဖြင့် အစပြုလျက် သူ့မိဘ များကို
သူ မည်မျှသတိရပုံနှင့် သူတို့အား တွေ့မြင်ချင်ပုံတို့နှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတရာကို
အမြဲတမ်းလိုလို သူပြောသည်။ သူတို့ဘယ်တော့လာကြမလဲ။ နောက်တစ်ကြိမ်
အနားယူဖို့ ဘယ်လောက်ကြာဦးမလဲ။ သူတို့ပိုက်ဆံ ပိုပေးနိုင် မလား။ သို့မဟုတ်
စားသောက်စရာ ခြင်းတစ်ခြင်း ပိုပေးနိုင်မလား။ သူတို့၏ ဂရုစိုက်မှုနှင့် အားပေးမှုကို
သူတောင့်တသည်။ သူ့မိခင်က တစ်ခါတရံမှသာ အလည်အပတ်လာသည်။
သူ့ဖခင်ကမူ မည်သည့်အခါမှ မလာသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ်
ကမ်းရိုးတန်းဆီသို့ ခရီးသွားပြီး ဝင်စတန်ကို အပြင်သို့ခေါ်သွား၍
သူနေကောင်းကြောင်း အသေအချာပြုလုပ်သူက ဝူမန်နီ ဖြစ်သည်။
ထိုအတောအတွင်း၌ လေဒီရန်ဒေါလ်က လန်ဒန်လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့်
အလုပ်ရှုပ်နေပြီး၊ လောဒီရန်ဒေါလ်ကမူ အဆင့်မြင့် အစိုးရရာထူးအတွက် သူ့ကို
လေ့ကျင့်ထိန်းကျောင်းရန် ရည်ရွယ်သော ခရီးတစ်ခုအတွက် အိန္ဒိယသို့
သင်္ဘောစီးသွားသည်။ ကောင်ကလေးများနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့ သိပ်စိုးရိမ်
ပူပန်မှုမထားကြချေ။ စိုးရိမ်ပူပန်ဖို့က ကလေးထိန်းအမှုထမ်း၏ အလုပ်ဖြစ်သည်။

*

အခန်း - ၂

ဘရိုက်တန် နှင့် ဟာရိုး

သိုသိပ်လွန်းသဖြင့် နာမည်ပင်ပေးထားခြင်း မရှိသော ဘရိုက်တန်မှ ကျောင်းအသစ်က ၉ နှစ်အရွယ်ရှိသော ဝင်စတန်ကို သစ်လွင်သော အစပျိုးမှု တစ်ခု ပေးအပ်သည်။ သူ့ဘဝ၏ အသွင်အပြင်တိုင်းက ကွဲပြားခြားနားပြီး ပိုမိုကောင်းမွန်လာသည်။ အပြင်၌ သူပိုမိုအချိန်ဖြုန်းလာပြီး၊ ဘာသာရပ်များကို ပိုမိုနှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်လာကာ၊ ခက်ထန်သော ကိုယ်ထိလက်ရောက် အပြစ်ပေးမှုများ အဆုံးသတ်သွားသည်။ အစဉ်ထာဝရ သစ္စာရှိသော ဂူမန်နီက သူ၏ တစ်ဦးတည်းသော ရင်းနှီးသည့် လူကြီးအဆက်အသွယ်ဖြစ်နေသေးပြီး သူ၏ လောကအမြင်ကို အထူးသဖြင့် ကိုယ်ပိုင်ယုံကြည်မှုကဲ့သို့ သူမအတွက် အရေးကြီးသော အကြောင်းအရာအပေါ် သူ၏ အမြင်ကို ဆက်လက်ပုံသွင်းခဲ့သည်။ ဘာသာရေးသင်္ကေတလက္ခဏာနှင့် ၎င်း၏ အစွမ်းကို အရွယ်နှင့်မလိုက်သော အသိဉာဏ်ဖြင့် သူသိနားလည်အောင် သူမပြုလုပ်ခဲ့ပြီး၊ ၎င်းက သူ၏ လွတ်လပ်သော တွေးခေါ်စဉ်းစားခြင်းအတွက် စောစောပိုင်း နမူနာတစ်ခုကို ဖြစ်ပေါ်စေ သည်။ အချို့က ၎င်းကို ခေါင်းမာခြင်းဟု ခေါ်ကြသည်။

မစွပ်စွဲသောမတ်တို့၏ ကျောင်းမှ ကျောင်းသားများက မြို့လယ်ခေါင်မှ ခေတ်မီသော ချာပယ်ရွှင်ရယ်ဘုရားကျောင်း၌ ဝတ်ပြုကြသည်။ ထိုနေရာမှ ခုံတန်းများက နံရံများနှင့်ယှဉ်လျက် အပိုင်းများ ကွဲနေပြီး၊ အားလုံးက အလယ်ဗဟိုကို မျက်နှာမူနေကြသည်။ ဝင်စတန်ပထမဦးဆုံး ဘုရားကျောင်းတက်သော အခါ သူနှင့်အတန်းဖော်များက အနောက်ဖက်သို့ မျက်နှာမူနေသော ခုံတန်းများ တွင် ထိုင်နေကြသည်။ အပိုစတယ်၏ ယုံကြည်ချက်ကို ရွတ်ဆိုရန် အချိန်ကျ

ရောက်လာသောအခါ ဝတ်ပြုသူအားလုံးက သူတို့ထိုင်နေသော နေရာကို အလေးမမူဘဲ အရှေ့ဘက်သို့ လှည့်ကြသည်။ အားလုံးဟုဆိုရာ၌ ဝင်စတန်က ချင်းချက်ဖြစ်သည်။ ဤအလေ့အကျင့်ကို အစွစ်အဲဗာရက်က ဗရင်ဂျီဆန်သည်ဟု မှတ်ယူလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်သောအခါ သူက မယိုင်မလဲရပ်တည်ဖို့က သူ့တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူပြီး သူ့ထိုင်ခုံတန်းထဲမှ တခြားလူတိုင်းက သူတို့ နောက်မှနံရံကို လှည့်၍ မျက်နှာမူနေကြစဉ် သူကပြတ်သာစွာ ရှေ့သို့ကြည့်နေသည်။

"ကျွန်တော် ခံစားချက်တစ်ခု ဖန်တီးခဲ့တာကို သိရှိပြီး၊ အာဇာနည် ဖြစ်ဖို့အတွက် ကျွန်တော်ကိုယ် ကျွန်တော် ပြင်ဆင်ခဲ့တယ်" ဟု သူပြန်လည် ပြောပြခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ မျက်နှာပြောင်တိုက်သော အပြုအမူက စိန်ဂျော့ဂျီ ကျောင်း၌ ဆိုလျှင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ရိုက်နှက်ခြင်းကို ဆိုလိုနေလိမ့်မည်။ သို့သော် ဘုရားကျောင်းဝတ်ပြုခြင်း ပြီးဆုံးသွားပြီး ကျောင်းသို့ ကျောင်းသား များ ပြန်လာကြသောအခါ ဝင်စတန်ပြုလုပ်ခဲ့သော အရာနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ကို မည်သူမှ စကားတစ်ခွန်း မပြောကြချေ။ သူ၏ အရေးတော်ပုံအတွက် ခံစားချက်မဖြစ်ခဲ့ကြခြင်းကို သူစိတ်ပျက်လှမတတ် ဖြစ်သွားပြီး နောက်တစ်ကြိမ် ချာပယ်ရွှင်ရယ် ဘုရားကျောင်းတက်ဖို့ကို မျှော်လင့်စောင့်စားနေသည်။ သို့သော် ထိုနေ့ရောက်လာသောအခါ ကျောင်းဆရာများက သူတို့၏ တပည့်များကို ကွဲပြားခြားနားသော ခုံတန်းနေရာတွင် အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူလျက် နေရာချထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် ယုံကြည်ချက်ကို သူတို့ရွတ်ဆိုကြသောအခါ မည်သူမှ မလှည့်ကြရချေ။

"ကျွန်တော့်ရဲ့ စစ်မှန်တဲ့ လမ်းကြောင်းနဲ့ တာဝန်ကို တွေ့မြင်ရတာ ကျွန်တော် ဇေဝေဝါ ဖြစ်မိတယ်" ချာချီက ပြန်ပြောပြသည်။ "အရှေ့ဘက်ကနေ အခြားတစ်ဖက်ကို လှည့်သွားရတာ ဟာ လွန်လွန်းအားကြီးနေဟန်တူတယ်။ အဲဒီလို ခြေလှမ်းတစ်လှမ်းက တရားမျှတတယ်လို့ ကျွန်တော် အမှန်တကယ်

မခံစားမိဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ပါသည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ အညံ့ခံလိုက်လျောသူတစ်ယောက် ဖြစ်လာတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့စိတ် မသိုးမသန့် ဖြစ်မှုတွေကို ကြင်နာစွာပြုမူခဲ့တာဟာ ဒီအမျိုးသမီးကြီးတွေရဲ့ ထောက်ထား ညှာတာတတ်မှုနဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုတွေပါ။ သူတို့ရဲ့ ဂရုစိုက်မှုကြောင့် ရလာဒ်တွေ ဖြစ်လာတယ်။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးမှာ ကျွန်တော် နောက်တစ်ကြိမ် ဘယ်တော့မှ ပြဿနာမလုပ်တော့ဘူး။ ဒါမှမဟုတ် ပြဿနာမခံစားမိတော့ဘူး။ ဆန့်ကျင်ခံရ ခြင်း ဒါမှမဟုတ် မတော်မတရား ပြုမူခံရခြင်း မရှိတော့ဘဲ၊ အမြင်ကျယ်တဲ့ သည်းခံခြင်းနဲ့ အယူမှန်ကျင့်သုံးခြင်းကို ကျေနပ်ရောင့်ရဲစွာ ကျွန်တော် အလျော့ ပေးလိုက်တယ်။"

ကလေးတစ်ယောက်အဖြစ် ထိုခံစားချက်အား မည်မျှသူအမှန် တကယ် ခံစားရပုံနှင့် မျိုးဆက်တစ်ဆက် ကြာသောအခါ ထိုအတွေ့အကြုံ အကြောင်း ရေးသားချက်များကို သူမည်မျှထပ်ထည့်ခဲ့ပုံကို သိရှိရန် ခက်ခဲသည်။ သို့သော် သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ချာချီက ကြီးမားသော အကြံအစည် စိတ်ကူးနှင့် ကျယ်ပြန့်သော ရိုက်ချက်များရှိသည့် လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဘာသာရေးလေ့လာမှု ပညာရပ်များ၊ ကျင့်ကြံမှုများ သို့မဟုတ် ယုံကြည်ချက်များ အပါအဝင် တစ်စုံတရာသိမ်မွေ့သော အချက်အလက်များနှင့် ပတ်သက်၍ သူမည်သည့်အခါမှ စိတ်မပူပန်ချေ။ အဆင့်တိုင်း၌ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲမှု စုံလင် သော တွေးခေါ်သူတစ်ယောက်အဖြစ် သူဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသည်။

ဝင်စတန်က ဘရိုက်တန်မှ သူ၏ လေ့လာသင်ကြားမှု အားလုံးတွင် ကျိုးကြောင်းသင့်စွာ ကောင်းမွန်ခဲ့ပြီး၊ သင်္ချာမှလွဲ၍ ဘာသာရပ်တိုင်း၌ အတန်းထဲ တွင် ထိပ်ဆုံးတစ်ဝက်ထဲ၌ ရှိနေသည်။ ပြဇာတ်များတွင် သူသရုပ်ဆောင်ပြီး မြင်းစီးခြင်းနှင့် ရေကူးခြင်းကို ဆက်လက်ပြုလုပ်၍ သူ့မိဘများနှင့် ဂူမန်နီဆီသို့ စာများစွာ ရေးသားသည်။ သူတို့ကို သူ့အားလာကြည့်ကြရန် အမြဲတမ်းနီးပါး သူတောင်းပန်ပြီး၊ ပိုက်ဆံမကြာခဏ တောင်းသည်။ အပိုမုန့်ဖိုးပိုက်ဆံ လိုအပ် ခြင်းအတွက် အကြောင်းရင်းတချို့ အမြဲတမ်းရှိနေဟန်တူသည်။ တံဆိပ်ခေါင်း

အယ်လ်ဘင်တစ်ခု သူဝယ်ယူပြီး၊ ဤအသုံးအဖြုန်းကြီးခြင်းကို ထေမိစေရန် အပိုပိုက်ဆံတောင်းသည်။ သူ့သူငယ်ချင်းများနှင့် အလဲအလှယ်ပြုလုပ်ရန် ကျောင်းခါတ်ပုံတစ်ခုကို သူလိုချင်သည်။ လောဒ်ရန်ဒေါလ်က မိန့်ခွန်းပြောသူ တစ်ယောက်နှင့် ပါလီမန်ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်အဖြစ် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ကြောင့် သူ၏ လက်မှတ်မူရင်းအတွက် ဈေးကွက်ရှိသည်ကို ဝင်စတန်တွေ့ရှိ သွားပြီး၊ ရောင်းချဖို့အတွက် လက်မှတ်များကို စာရေးတောင်းသည်။

ဝင်စတန်က စာနှစ်မျိုးပေးပို့သည်။ တစ်မျိုးက ဆရာတစ်ယောက်၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် ရှိဟန်တူပြီး၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့် လက်ရေး လေ့ကျင့်ခြင်းနည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ များစွာ မသပ်မရပ်ဖြစ်ပြီး၊ ပိုမိုလှိုက် လှိုက်လဲ့လဲ့ရှိသော နောက်တစ်မျိုးက သူဘာသာသူရေးသော သူ၏ ကိုယ်ပိုင်စာ များဟု သူခေါ်ဆိုသော အရာများဖြစ်ကြသည်။ ၁၈၈၆ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် မစ္စစ်အဲဗာရက်က အလည်အပတ်လာပြီး၊ ဝင်စတန်၏ ညီ ဂျက်ကိုခေါ်လာသည်။ သူ့ညီက အလွန်သည်းခံစိတ်ရှည်ပြီး၊ စာကြိုးစားသော ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် သူ့မိခင်၏ အချစ်တော်ဖြစ်နေသည်မှာ သူ့အတွက် ထင်ရှား နေသော်လည်း ဂျက်ကို ဝင်စတန် ချစ်မြတ်နိုးသည်။ နှိုင်းယှဉ်ရလျှင် ဝင်စတန်က လွတ်လပ်စိတ်ရှိလွန်းပြီး၊ ဂရုမပြုလွန်းချေ။ ဂူမန်နီနှင့် ချာချီ ညီအစ်ကိုက ကမ်းခြေနှင့် စားသောက်ဆိုင်သို့ သွားကြပြီး၊ အတူတကွ ပျော်ရွှင်စွာနေကြ သည်။ ဝင်စတန်က သူ့မိခင်ဆီသို့ စာရေးပြီး၊ သူတို့ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် ပိုမို ကြာရှည်စွာ နေနိုင်ကြမည်လားဟု မေးသည်။ "ဂူမန်နီနဲ့ ဂျက်တို့ ဒီနေရာမှာ ရှိနေရင် ကျွန်တော် အရမ်းပျော်တယ်"။

အလည်အပတ်ခရီးကို သူတို့ရက်တိုးခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သူတို့ ပြန်သွားကြပြီးနောက် မကြာခင်၌ ဝင်စတန်က မစ္စစ်အဲဗာရက်ဆီသို့ မှင်အကွက် များ စွန်းထင်းနေသော လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ရှိသည့် ကိုယ်ပိုင်စာတစ်စောင် ပေးပို့ သည်။ "ချစ်စွာသော ဂူမန်နီ၊ ခင်ဗျားရဲ့စာကို ကျွန်တော်ဖတ်တယ်။ ကျွန်တော်

အရမ်းအားနည်းနေမိတယ်။ အရာရာတိုင်းကို ကျွန်တော် ငိုမိတော့မလို ခံစားမိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ပြန်သွားကြပြီးနောက်မှာ ဒီညနေအထိ ကျွန်တော် အခြေအနေကောင်းပါတယ်။ အချစ်များစွာဖြင့်၊ ဝင်စတန်"

နေ့စွဲတပ်မထားသော ဤစာကို ရေးပြီးနောက် မကြာခင်၌ ဝင်စတန် အဆုတ်ယောင်ရောဂါဖြစ်သည်။ ၅ ရက်ကြာ သူ ဂယောင်ဂတမ်းဖြင့် သေလုမြောပါးဖြစ်နေပြီး၊ ကိုယ်အပူချိန်က ၁၀၄ ဒီဂရီအထက်သို့ တက်နေသည်။ ဒေါက်တာ ရောဆန်ရစ်က သူ့ကို ဘရိုက်တန်ရှိ သူ၏ ကုတင်ပေါ်၌ ကုသပြီး ကောင်ကလေး၏ အခြေအနေ အန္တရာယ်ကြီးမားပုံလက္ခဏာကြောင့် လောဒ်ရန်ဒေါလ် နှင့် လေဒီရန်ဒေါလ်တို့က သူနှင့်အတူ ရှိနေကြရန် ဝိတိုရိယဘူတာရုံမှ တစ်နာရီ မိနစ် ၂၀ ကြာ ရထားခရီးထွက်လာကြသည်။ ဒေါက်တာ ရစ်က စောစောပိုင်း ဆေးအစီရင်ခံစာ၏ အဆုံးသတ်တွင် အားပေးမှတ်ချက်စာတစ်ခု ဤကဲ့သို့ ထပ်ထည့်ခဲ့သည်။ "ဒီအစီရင်ခံစာက လေးနက်ကောင်း လေးနက်နေနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါက အကြပ်အတည်း ချဉ်းကပ်လာတာကို ဖော်ပြရုံ ဖော်ပြတာပါ။ အဲဒါက ဘုရားသခင်ကယ်လို့ ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ အခြေအနေရလာဒ် ထွက်လိမ့် မယ်"။ နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် နောက်ဆုံး အခြေအနေကို သူ ရေးသားသည်။ "မနက် ၂ နာရီ ၁၅ မိနစ်မှာ ကိုယ်အပူချိန် ၁၀၁ ကို ကျသွားတယ်။ အခု ၁၀၀ကို ကျသွားတယ်။ ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်။ လန်ဒန်အလုပ်ကို ကျွန်တော်စွန့်လွှတ်ပြီး၊ ဒီနေ့ကောင်ကလေးအနားမှာ ကျွန်တော်နေသင့်တယ်"။ နောက်တစ်ရက်ကြာသောအခါ ဒေါက်တာက ဤကဲ့သို့ အစီရင်ခံသည်။ "ကျွန်တော်တို့ အလွန်စိုးရိမ်ပူပန်ရတဲ့ ညတစ်ည တွေ့ကြုံခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်တို့ရဲ့ စိုးရိမ်ပူပန်မှုကို ကျွန်တော်တို့ ထိန်းချုပ်နိုင်ကြပြီး၊ အခု ကိုယ်အပူချိန်က ၁၀၁ ဖြစ်နေပြီ။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကောင် ကလေးက အံ့ဖွယ်ကောင်းတဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကိုပြုလုပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် သူ နလံထူလာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်

ခံစားမိတယ်"

ဝင်စတန် တိုးတက်ကောင်းမွန်လာသောအခါ သူ့မိဘများက စာရေးဆရာ ဟင်နရီဂျိမ်းထံမှလည်းကောင်း၊ မွန်တီကာလို၌ အနားယူနေသော ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်းနှင့် အနာဂတ်ဝန်ကြီးချုပ် လောဒ် ဆာလစ္စဘူရီထံမှလည်းကောင်း၊ လေဒီရန်ဒေါ့လ်၏ ခဲအို မိုရီတန် ဖရီဝင်ထံမှလည်းကောင်း ဂရုဏာသက်သော၊ အားပေးသော စာများကို လက်ခံရရှိကြသည်။ မိုရီတန် ဖရီဝင်က ဘတ်ကင်ငမ် နန်းတော်ရှိ ဝေလမင်းသားထံမှ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားများကို ပေးပို့သည်။ ဖရီဝင် က ဂျင်နီကို အတိတ်က သူမ၏ သားအား သူမလျစ်လျူရှုခဲ့ပုံအတွက် ပျော့ပျော့ပြောင်းပြောင်း ရှုတ်ချသည်။ "ဝင်စတန်ရဲ့ ဖျားနာမှုက ဒုက္ခပေးမဲ့နောက်ပိုင်း အကျိုးသက်ရောက်မှု မချန်ရစ်ခဲ့ဘူးလို့ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လာမဲ့အချိန်ကာလမှာ သူ့ကြာရှည်စွာ ချိနဲ့နေရင် သေမင်းလက်ထဲကနေ သူ့ကို ခင်ဗျား ပြန်ရခဲ့တဲ့အတွက် ပိုပြီး ဂရုစိုက်ရလိမ့်မယ်"

ကျောင်းသို့ပြန်မသွားခင် လန်ဒန်သို့ ဝင်စတန်ပြန်သွားပြီး နွေရာသီ အနားယူခြင်းဖြင့် နှလုံးပြန်ထူလာသည်။ သို့သော်လည်း သူချိနဲ့ပြီး ဖြူဖတ်ဖြူ ယော်ဖြစ်နေသေးသည်။ ထိုနွေရာသီတွင် လောဒ်ဆာလစ္စဘူရီက မဲဖြင့် ပယ်ချခံရပြီးနောက် ၆ လသာကြာစဉ် ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးကို ပြန်ယူသည်။(ဗြိတိသျှပါလီမန် စနစ်အရ၊ ပါတီအာဏာ ရရှိသောအခါ ထိုပါတီ၏ ခေါင်းဆောင်က ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာသည်။ ရွေးကောက်ပွဲများကို မဲအများစု ရရှိသောပါတီက အချိန်မရွေး ခေါ်နိုင်သည်။ သို့သော် ၅ နှစ်ထက် ပိုမို ကွာ ခြားမထားရချေ။)
ဩဂုတ်လတွင် ဆာလစ္စဘူရီက လောဒ်ရန်ဒေါ့လ်ကို ဘဏ္ဍာ ရေးဝန်ကြီး ခန့်အပ်သည်။ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးရာထူးက ဘုရင်မနိုင်ငံတွင် အရေး အကြီးဆုံးနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာအရှိဆုံးရာထူးများထဲမှ တစ်ခုဖြစ်ပြီး၊ အသက် ၃၆ နှစ်သာရှိသေးသော ရန်ဒေါ့လ်ကို နိုင်ငံရေးကြီးကျယ်မှုအတွက် ကံကြမ္မာဖန်လာ သော လူတစ်ယောက်အဖြစ် အမှတ်အသားပြု၍ နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း သူ

ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာရန် သေချာနေသည်။ ဤအရာက ရန်ဒေါလ်ချာချီ၏ ပါလီမန် ဆိုင်ရာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတွင် အမြင့်ဆုံးအခြေအနေ ဖြစ်သည်ကို ထိုစဉ် က မည်သူမှ စိတ်မကူးမိကြချေ။

လောဒ်ရန်ဒေါလ်က စိတ်ဓါတ်ကျခြင်းနှင့် အားအင်ကုန်ခမ်းခြင်းတို့ကို တွေ့ကြုံနေရပြီးဖြစ်ကာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စွာ ပြုမူ၍ မည်သည့်နေရာက ပေါ်ထွက်လာမှန်း မသိရသော ဒေါသအရိပ်အယောင်များကို ပြသလာသည်။ သူမွေးဖွားစဉ်အခါက ဘုရင်မဖြစ်ပြီး၊ သူ့မိဘများ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဖြစ်သော ဝိတိုရိယက သူမ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းထဲတွင် "ရန်ဒေါလ်အလွန်ဒေါသကြီးပြီး၊ ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေကာ ကျန်းမာရေး လည်းမကောင်း" ဟု ရေးသားသည်။ ရန်ဒေါလ်ချာချီက ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး အဖြစ် ကက်ဘီနက်ထဲတွင် အခြေချရုံရှိသေးစဉ် အတော်အသေးအဖွဲ့ဆန်သော ဘတ်ဂျက်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့အလိုရရှိရန်အလို့ငှာ နှုတ်ထွက်မည့် ခြိမ်းခြောက်မှုဖြင့် ဝန်ကြီးချုပ်ကို စိန်ခေါ်သည်။ အာဏာရပါတီကို စည်းစည်းလုံးလုံး ထားရှိရန် လိုအပ်ချက်ကို သတိပြုမိသော လောဒ်ဆာလစ္စဘူရီက အလျော့ပေးသည်။ အလားတူဗျူဟာက နောက်ပိုင်း၌ နောက်တစ်ကြိမ် အလုပ်လုပ်သည်။ ကွန်ဆာဗေတစ်ပါတီဝင်များကို ထက်ခြမ်းခွဲမည့် အန္တရာယ်အား စွန့်စားခြင်းထက် သူ့ကို ဆာလစ္စဘူရီ အလျော့ပေးလိမ့်မည်ဟု ရန်ဒေါလ်က ယုံကြည်နေဟန် တူသည်။

ထို့နောက် ၁၈၈၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ရန်ဒေါလ်က စစ်တပ်မှ အပိုရုံပုံငွေအတွက် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် တောင်းဆိုချက်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ နှုတ်ထွက်ရန် ခြိမ်းခြောက်သည်။ ဤတစ်ကြိမ်၌ ဆာလစ္စဘူရီက ဆန့်ကျင်ခုခံသည်။ ရန်ဒေါလ်က သူနှုတ်ထွက်မည်ဟု သတိပေးထားသည့်အတိုင်း နှုတ်ထွက် ပြီး၊ သူ့ကိုယ်တိုင်ကဲ့သို့ လူကြိုက်များပြီး အောင်မြင်သော လွှတ်တော်အတွင်း အပြောအဟောကောင်းသူကို ဝန်ကြီးချုပ်ဆုံးရှုံးခံရမည် မဟုတ်ဘဲ အလျင်အမြန် စိတ်ပြောင်းသွားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်နေသည်။ ရန်ဒေါလ်က နှုတ်ထွက်ဖို့ အတွက်

ဘုရင်မထံမှ ထုံးတမ်းစဉ်လာဖြစ်သော ခွင့်ပြုချက်ကို မရယူသကဲ့သို့ သူ၏ ဇနီးကိုလည်း မတိုင်ပင်ဘဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူနှုတ်ထွက်ခြင်းစာကို တိုင်း သတင်းစာတွင် ဖော်ပြခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပြစ်ကိုပေါင်းစပ်သည်။ ဘုရင်မ က ဤကဲ့သို့ ကြေညာသည်။ "ကျွန်မနဲ့ သူ့ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်လူတွေအပေါ် ရိုသေလေးစားမှု မရှိခြင်းဟာ ဆိုးဝါးတဲ့ရလဒ်ကို ပိုမိုတိုးပွားစေခဲ့တယ်။" ဂျင်နီက သူမခင်ပွန်း၏ လှုပ်ရှားမှုကို သတင်းစာထဲတွင် ပထမဦးဆုံး သိရှိရ သည်။ "သူရှင်းလင်းချက်တွေ မလုပ်ဘူး။" နောက်တစ်နေ့ မနက်၌ မနက်စာ စားချိန်တွင် သူမက လောဒ်ရန်ဒေါလ်အကြောင်း ပြောသည်။ "ကျွန်မ လုံးဝ ကွဲကြွေပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်လွန်းတာကြောင့် ရှင်းလင်းချက်တစ်စုံတရာ မတောင်းမိဘူး။ ဒါမှမဟုတ် ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်တာတွေ မလုပ်နိုင်ဘူး။" ပါလီမန် တွင် နောက်ထပ် ၈ နှစ် သူထိုင်သော်လည်း မြင့်မားသောရာထူးကို နောက် တစ်ကြိမ် မည်သည့်အခါမှ မရရှိတော့ချေ။ ဆာလစ္စဘူရီ၏ လက်ကို မကြာခဏ ဖြင့်လွန်းစွာ ပုတ်ထုပ်ခြင်းဖြင့် ကက်ဘီနက်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် သူ၏ အနာဂတ်ကို ၅ လမျှသာကြာသော ကာလအတွင်း၌ သူ့ဇီဝိန်ချုပ်လိုက်သည်။

သို့သော်လည်း လောလောဆယ်၌ မူ လောဒ်ရန်ဒေါလ်နှင့် လေဒီရန်ဒေါလ်တို့က သူတို့၏ လူမှုရေးကိစ္စများကို ဆက်လက်ပြုလုပ်ကြပြီး၊ ဘရိုက်တန်မှ ဟာရိုးသို့ ဝင်စတန် ထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်သောအခါ ခရီးသွား ကြသည်။ ဟာရိုးက လန်ဒန်၏ အနောက်မြောက်ဘက် ကျေးလက်ထဲတွင်ရှိ သော ယောက်ျားကလေးသီးသန့် ဘော်ဒေါကျောင်းဖြစ်သည်။ ချာချီတို့က အစဉ်အလာအားဖြင့် ဟာရိုး၏ အဓိကပြိုင်ဘက်ဖြစ်သော အိတန်ကျောင်းကို တက်ကြသည်။ သို့သော် ဝင်စတန်က ဟာရိုးဆီသို့ သွားသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုနေရာက မြင့်မားသော မြေပြင်အနေအထားက ကျန်းမာရေးနှင့် ပိုမို ညီညွတ်သော ရာသီဥတုကို ဖန်တီးသည်ဟု မှတ်ယူရသောကြောင့် ဖြစ် သည်။ သူ့အသက် အရွယ်အတွက် သူငယ်ရွယ်နေသေးပြီး ခံနိုင်ရည်အင်အား

အနည်းငယ်သာရှိ၍ နားနှင့်မျက်စိတို့ကလည်း ခဏခဏ ဒုက္ခပေးသည်။

ဟာရီးဝင်ခွင်စာမေးပွဲကို ဝင်စတန်ဖြေဆိုသောအခါ သူ၏ မိဘများက ဂျာမနီမှတစ်ဆင့် ရုရှားသို့ လေ့လာခရီးသွားနေရာမှ အိမ်ပြန်လာနေကြသည်။ သူကတုံ့ကရင် သိပ်မဖြစ်ခဲ့လျှင် ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ ဖြေဆိုနိုင်လိမ့်မည်ဟု သူနှင့် ဘရိုက်တန်ကျောင်းဆရာတို့ နှစ်ဦးစလုံးက ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ သူ စာမေးပွဲ အောင်သည်။ သို့သော် ပွတ်ကာသီကာကလေးသာ အောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စာမေးပွဲဖြေဆိုပြီးနောက် ဝင်စတန်ဖျားနာသည်။ အလုပ်ပြီးစီးသွားသဖြင့် စိတ် သက်သာရာရမှုကြောင့် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ် ရက်နည်းငယ် ကြာ ပြီးနောက်၌ ပသီရောင်ရောဂါဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။ နောက်တစ်ကြိမ် အိပ်ရာထဲလဲနေသောအခါ သူ၏ အကြီးဆုံး စိုးရိမ်ပူပန်မှုက ယေရုဇရစ္စ ရှင်ပြန်ထမြောက်သည့် နှစ်ပတ်လည်နေ့၌ အိမ်တွင် သူရှိမနေခြင်းဖြစ်သည်။ "အမေ့ကို ကျွန်တော် အရမ်းတွေ့ချင်နေတယ်" ဂျင်နီဆီသို့ သူစာရေးသည်။ "ကျွန်တော် ပသီရောင်တာက တစ်နေ့နဲ့တစ်နေ့ ပိုပြီးသေးသေးလာတယ်။ အိမ်ပြန်ရမဲ့အတွေးက ရောဂါတွေကို ယူပစ်ဖို့လုံလောက်ပါတယ်"

သွမ်မဆင်ညီအစ်မများ၏ ကျောင်းမှ ကျောင်းသားများက ဟာရီး ကျောင်းသို့ သွားကြလေ့မရှိချေ။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဂျိမ်းအက်ဒဝပ်ကိုဝဲလ် ဝဲလ်ဒန်က ငယ်ရွယ်သော ချာချီကို ဝင်ခွင့်ရမှတ်များနည်းသော်လည်း ၁၈၈၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် လက်ခံသောအခါ (လောဒ်ရန်ဒေါလ်၏ ထင်ပေါ်မှုနှင့် အတူ) ဤအချက်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခဲ့ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှ တစ်ကျောင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းရာတွင် သူ့ကို ကူညီရန်အတွက် ဝဲလ်ဒန်က ဝင်စတန် ကို ဘော်ဒါအိမ်ကလေးတစ်လုံးတွင် နေရာချထားသည်။ ထိုနေရာတွင် စာသင်ခန်းအပြင်ဘက် အပိုဂရုစိုက်မှုကို သူရရှိလိမ့်မည်။ ထို့အပြင် သူ၏ ဝင်ခွင့် ရမှတ်နည်းသော်လည်း သူ၏ သင်္ချာရမှတ်အဆင့်က ဝင်ခွင့်ဖြေဆိုသူ အားလုံးထဲ တွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း သူ့မိခင်ကို ဝမ်းသာအားရ အစီရင်ခံသည်။ ဝင်စတန်က

သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေဖွဲ့ရာ၌ နှေးကွေး သည်။ သို့သော်လည်း ထိုပထမနှစ်တွင် အမှတ်ရဖွယ်ကောင်းသော တွေ့ဆုံရမှုက ဘဝတစ်သက်သာ မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်း တစ်ခု၏ အစနိဒါန်းကို အမှတ်အသား လုပ်ခဲ့သည်။

ဟာရီးကျောင်းက ကြီးမားသော ရေကူးကန်တစ်ခုရှိပြီး ကောင် ကလေးများက သူတို့၏ အချိန်ပိုအများစုကို ထိုနေရာ၌ ကုန်လွန်ကြသည်။ "ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် နောက်မှာပေါ်လာပြီး သူ့ကို တွန်းချရတာ ဟာ သဘာဝ အားဖြင့် ကောင်းမွန်တဲ့ ဟာသပြက်လုံးတစ်ခုပါ။" ဝင်စတန်က ဝန်ခံသည်။

"ကျွန်တော်နဲ့ရွယ်တူ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော့်ထက် သေးတဲ့ကောင်ကလေးတွေကို ကျွန်တော် ဒီလိုလုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့် ရှိတယ်" ဟာရီးကျောင်း၌ တစ်လခန့်သာကြာပြီးနောက်၌ ဝင်စတန်က သဘက် ပတ်ထားသော သားကောင်တစ်ယောက်ကို ရှာဖွေပြီး၊ သူ့နောက်သို့ တိတ်တဆိတ်ကပ်သွား၍ သဘက်ကိုဆွဲချွတ်ကာ သူ့ကို ရေကူးကန်ထဲ တွန်းချ သည်။ သူ့အတွက် ထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းစွာပင်၊ လီယိုအမီရီအမည်ရှိ ကောင် ကလေးက သူ့ထက် (၃) နှစ်ကြီးပြီး အားကစားချန်ပီယံတစ်ယောက် ဖြစ်သည် ကို သူ့အလျင်အမြန် သိရှိသွားသည်။ ဝင်စတန်ချာချီက လက်ဦးမှုယူသော လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ပြေး၍ တောင်းပန်ကာ၊ ကောင်ကလေးက သေးငယ်လွန်သောကြောင့် သူ့အသက်ပိုငယ်သည်ဟု သူထင်ခဲ့ကြောင်း ရှင်း ပြသည်။ လီယိုက ဤအရာကို အကြောင်းပြချက်အဖြစ် သိပ်မထင်သောအခါ ဝင်စတန်ချာချီက အထက်မြက်ဆုံး ဆယ်ယူမှုဖြင့် ဤကဲ့သို့ ဆက်ပြောသည်။ "ကြီးကျယ်တဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ငါ့အမေကလည်း လူကောင်သေးတယ်" ထိုကဲ့သို့ လျင်မြန်သော စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုက ရယ်စရာတစ်ခုဖြစ်စေပြီး ဝင်စတန် ၏ တောင်းပန်စကားကို လက်ခံ၍ နှစ်ယောက်အလျင်အမြန် သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်လာကြသည်။

လက်တင်ဘာသာပြန်များကို ဝင်စတန်လေ့လာသင်ယူရာတွင် လီယို အမီရီက ကဏ္ဍာတစ်ခုပါဝင်လာသည်။ ဝင်စတန်ချာချီက နိုင်ငံခြားဘာသာ

စကားများနှင့် အမြဲတမ်း ရုန်းကန်ကြိုးစားနေခဲ့ရသော်လည်း လီယိုကမူ လက်တင်စာကို အင်္ဂလိပ်စာကဲ့သို့ ကောင်းစွာ ဖတ်ရှုနိုင်သည်။ သို့သော် အင်္ဂလိပ်စာ စာစီစာကုံးနှင့် ပတ်သက်၍ မူ အခက်အခဲရှိနေသည်။ လီယိုက ဝင်စတန်ကို လက်တင်ဘာသာပြန်များ ရေးပေးပြီး၊ ဝင်စတန်က လီယိုကို စာစီစာကုံးများ ရေးပေးသည်။ လီယိုက သတင်းစာဆရာ၊ ပါလီမန်အမတ်၊ စက်မှုလုပ်ငန်းအမှုဆောင်လူအဖြစ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ဆက်လက်ပြုလုပ် ပြီး၊ သူရေကူးကန်ထဲ တွန်းချခံခဲ့ရပြီးနောက် နှစ် ၅၀ ကျော်ကြာသောအခါ ဝင်စတန်ချာချီ၏ စစ်ကာလကက်ဘိနက်အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်လာသည်။

ဝင်စတန်က ဟာရိုးတွင် ဒုတိယနှစ်ရောက်သောအခါ ပိုမိုကြီးမားပြီး၊ ပိုမိုဂုဏ်ကျက်သရေရှိသော ကျောင်းအုပ်ကြီး၏ ဘော်ဒါဆောင်အိမ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသည်။ ရွှေ့ပြောင်းမှုပြုလုပ်ရန် သူစိတ်စောနေပြီး နောက်ဆုံး၌ သူ့ဖခင် ကို ကျောင်းအုပ်ကြီးအား စာရေးတောင်းဆိုခိုင်းသည်။ ဝဲလ်ဒန်က လောဒ်ရန်ဒေါလ် ကို ဤကဲ့သို့ အဖြေပေးသည်။ "နောက်စာသင်နှစ်ကျရင် သူ့ကို ကျွန်တော့် အိမ်ထဲမှာ ကျွန်တော် ခေါ်ထားချင်တယ်။ သူ့မှာ ကြီးကျယ်တဲ့ ပါရမီတချို့ ရှိတယ်။ သူ့ရဲ့ကျောင်းစာမှာ သူတိုးတက်မှုပြုလုပ်နေတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင် တယ်။"

ထင်ရှားသော မိဘတစ်ယောက်ကို ဝိတိုရိယခေတ်က မြှောက်ပင့်ပြောဆိုမှုများ ရှိသော်လည်း ဤမှတ်ချက်စကားက သမိုင်းပညာရှင်တချို့ ဖော်ပြသကဲ့သို့ ချာချီ ပညာရေးထုံထိုင်းသူ မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ကို သတိပေးနေသည်။ ချာချီကိုယ်တိုင်က ဤစိတ်စွဲထင်မှုကို နောက်ပိုင်း၌ မွေးမြူခဲ့ပြီး အနည်းဆုံး အောင်မြင်ပြီးမြောက်သော ကျောင်းသားများထဲတွင် အောက်ဆုံးအဆင့်၌ သူရှိနေသည်ဟု ထောက်ပြခဲ့သည်။ သူက ဟာရိုးကျောင်းတွင် တရိန် ထိုးစာတော်သူမဟုတ်ချေ။ သို့သော် သူစိတ်ဝင်စားသော အရာတွင် အထူး သဖြင့် အင်္ဂလိပ်နှင့် သမိုင်းတွင် သူတော်သည်။

ပညာရေးစိန်ခေါ်မှုများနှင့်အတူ သူ၏ ကိုယ်ကာယချိနဲ့မှုနှင့် ထိခိုက်

အနာတရဖြစ်လွယ်မှုတို့ ရှိနေသည်။ ဒုတိယနှစ်အတွင်း၌ ၃ ဘီး စက်ဘီးတစ်စီး ကို သူစီးနေပြီး၊ သူ့မိခင်ဆီသို့ရေးသော စာတစ်စောင်တွင် ရှင်းပြသည့်အတိုင်း စက်ဘီးနှင့် သူ့အသားကျလာစဉ် တအားကျွေ့လိုက်ရာ လဲကျပြီး၊ ဦးခေါင်း ပြင်းထန်စွာ ထိခိုက်သွားသည်။ သူ့အိပ်ရာထဲတွင် ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဝှေ့မန်နီက သူ့ကို နေ့စဉ်လာရောက် စစ်ဆေးသည်။ သူ့မိခင်က ဟာရီးကျောင်း ကို ရံဖန်ရံခါမှသာလာပြီး၊ ဒုတိယနှစ်ကုန်ဆုံးသော အချိန်ကျမှသာ လောဒ်ရန်ဒေါလ် က သူ့သားကို ကျောင်း၌ တွေ့မြင်ရရန် လန်ဒန်မှ ၁၀ မိုင်ခရီးသွားဖို့ အချိန် ရခဲ့သည်။

နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုရေး အာရုံများမှုများကြောင့် ရန်ဒေါလ်က အရေးကြီးသောအချိန်များ၌ သာ ချာချီ၏ ဘဝထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ ဤအချိန်များထဲမှ တစ်ခုက ချာချီအိမ်သို့ အလည်ပြန်လာပြီး၊ များပြားလှသော သူ၏ အရုပ်စစ်သားများနှင့် ကစားနေသော အချိန်ဖြစ်သည်။ သူ့ဖခင်က သူ့ကို သူ့အမှန်တကယ် စစ်တပ်ထဲဝင်ချင်သလားဟု မေးသည်။ ချာချီက သူဝင်မည်ဟုပြောသောအခါ လောဒ်ရန်ဒေါလ်က ချာချီကို စစ်တပ်စာသင်ခန်းထဲတွင် ဝဲလ်ဒန်ထားသင့် ကြောင်း သူ့ဆီသို့ စာရေးသည်။ ထိုစာသင်ခန်းက စစ်လေ့ကျင့်ခြင်းကို စိတ်ဝင် စားသော ကောင်ကလေးများအတွက် ဖြစ်သည်။ "အရုပ်စစ်သားတွေက ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ ရေစီးကြောင်းတွေကို လမ်းကြောင်းပြောင်းလိုက်တယ်။ အဲဒီ အချိန်ကစပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ ပညာရေးက (စစ်အကယ်ဒမီကျောင်း) ဆန်ဒပ်ထဲ သို့ ဝင်ဖို့ ဦးတည်သွားတယ်။ ပြီးတော့ စစ်တပ်အသက်မွေးလုပ်ငန်းရဲ့ နည်းပညာ ဆိုင်ရာ အသေးစိတ်တွေဆီကို ဦးတည်တယ်။ တခြားတစ်စုံတရာကိုတော့ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ရတယ်" ဟု ချာချီက မှတ်ချက်ချသည်။

အထက်တန်းစား ဗြိတိသျှလူ့အဖွဲ့အစည်းက အလုပ်အကိုင် အနည်းငယ်ကိုသာ လူမှုရေးအရ လက်ခံနိုင်သည်ဟု မှတ်ယူကြသည်။ လောဒ်ရန်ဒေါလ် က နိုင်ငံရေးသမားအဖြစ် လစာမထုတ်ယူဘဲ၊ သူ၏ မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ကြေး ရရှိငွေ ဖြင့် နေထိုင်သည်။ သူ့ဖခင်နှင့်နောက်ပိုင်း၌ သူ့အစ်ကိုတို့က မှူးမတ်ရာထူးမှ ရရှိသော

ဝင်ငွေအပေါ်မှီခိုအားထားကြသည်။ စစ်တပ်၊ ဘုရားကျောင်းနှင့် ဥပဒေတို့သာလျှင် မြို့စားတစ်ယောက်၏ မြေးအတွက် သင့်တော်သည်ဟု မှတ်ယူသော လုပ်ခရရှိသည့် အလုပ်အကိုင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ချာချီရှေ့နေ တစ်ယောက် ဖြစ်လောက်အောင် ထက်မြက်မှုမရှိဟု လောဒ်ရန်ဒေါလ်က အထင်အရှား ယုံကြည်နေသကဲ့သို့ ဘုရားကျောင်းကိုမူ စဉ်းပင်မစဉ်းစားချင်ပေ။ ၎င်းကြောင့် စစ်တပ်သာကျန်တော့သည်။ ကောင်ကလေးက စစ်သားများနှင့် တိုက်ပွဲဗျူဟာများကို စိတ်ဝင်စားဟန်တူသောကြောင့် ရန်ဒေါလ်နှင့် ပတ်သက် ရသလောက်မူ ကိစ္စကို ဖြေရှင်းပြီးသွားသည်။

စစ်တပ်စာသင်တန်းကို သူတက်ရောက်သည့် အရွယ်ဖြစ်သော၊ အသက် ၁၄ နှစ်အရွယ်၌ သူရေးသားခဲ့သော စာစီစာကုန်းတစ်ပုဒ်၌ ချာချီက ထိုအကြံအစည် စိတ်ကူးအတွက် သူ၏ စောစောပိုင်းစိတ်အားထက်သန်မှုကို ပြသခဲ့သည်။ စကားလုံး ၁၈၀၀၀ ပါဝင်သော စာစီစာကုံးက ဗြိတိသျှနှင့် ရုရှား စစ်တပ်များအကြား စိတ်ကူးယဉ်တိုက်ပွဲကို ကိုယ်တိုင်ပြန်လည်ပြောပြ ခြင်းဖြစ်ပြီး၊ သမိုင်းအချက်အလက်နှင့် သူရဲကောင်းများပြည့်နေ၍ ကြီးမားသော မြေပုံများနှင့် သရုပ်ဖော်ပြထားသည်။ သူ့ဆရာက ၎င်းကို သိမ်းဆည်းထား သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းက အကြောင်းအရာများကို ချာချီစိတ်ဝင် စားလျှင် ထိုအကြောင်းအရာများတွင် သူ၏ ဆောင်ရွက်ချက်သာလွန် ကောင်း မွန်ကြောင်း၊ အံ့ဖွယ်ကောင်းသည့် နောက်ထပ် သက်သေအထောက်အထား ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်တွင် သူ၏ ပညာရေး အစီရင်ခံစာအပေါ် မှတ်ချက်များက ထိုသုံးသပ်ချက်ကို ထောက်ခံနေသည်။ ပြင်သစ်စာတွင် သူ "သင့်"ပြီး၊ ဓါတုဗေဒတွင် အတော်နှေးကွေးသည်။ သင်္ချာတွင် မထက်မြက် သော်လည်း ကောင်းစွာအလုပ်ဖြစ်သည်။ သမိုင်းတွင် သူအလွန်ဉာဏ်ကောင်း စွာနှင့် နှံ့စပ်စွာ ရေးသားသည်။ သူ့တွင် စူးစိုက်ကြိုးပမ်းမှု စွမ်းအား အတော်ရှိ ပြီး၊ သူအလွန်ဉာဏ်ကောင်းသည်ဟု သူ၏ ဆရာက အစီရင်ခံသည်။

သူလူကောင်သေးပြီး ချိနဲ့ကောင်း ချိနဲ့နေနိုင်သည်။ သို့သော် ချာချီ တွင် ဇွဲသတ္တိနှင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သန္နိဋ္ဌာန်များစွာရှိသည်။ သူ့ကျန်းမာရေးပြဿနာ က ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ သွားများ၊ မျက်လုံးများ၊ ခြေထောက်နာကျင်မှု များနှင့် အူကျရောဂါတို့နှင့် ပတ်သက်၍ သူဆရာဝန်ပြုနေရသည်။ သို့လင့်ကစား သူက ဟာရီးကျောင်း၏ အောင်ပွဲရရေကူးအသင်းအဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး၊ သေနတ်ပစ်နှင့် ဓါးခုတ်ပြိုင်ပွဲများကိုလည်း အနိုင်ရရှိသည်။ ၁၈၉၂ ခုနှစ်တွင် သူကိုယ်ပိုင်ကျောင်း ဓါးခုတ်ချန်ပီယံတစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ ထိုနှစ်တွင် အိမ်သို့သူ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ စာရေးသည်။ "ဓါးခုတ်ပြိုင်ပွဲကို ကျွန်တော် အနိုင် ရရှိတယ်။ အလွန်ကောင်းတဲ့ ဆုဖလားတစ်ခုရတယ်။ ကျွန်တော် မနှိုင်းမယှဉ် နိုင်အောင် ပထမရတယ်။" ကျောင်းသတင်းစာ ဟာရီဗီရင်က သူ၏ အောင်မြင်မှုသည် "အဓိကအားဖြင့် သူ၏ လျင်မြန်ပြီး၊ တဟုန်းထိုးဖြစ်သော တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုတိုက်ခိုက်မှုသည် သူ၏ ပြိုင်ဘက်များကို အငိုက်ဖမ်းခဲ့ကြောင်း၊ ဓါးခုတ်ပြိုင်ပွဲတွင် သူ၏ ပြိုင်ဘက်အားလုံးကို သူအနိုင်ရရှိခဲ့ခြင်းအတွက် သူ့ကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ၏ ပြိုင်ဘက်များစွာတို့က သူထက် များစွာ ပိုမိုအရပ်ရှည်ပြီး၊ ပိုမိုကြောက်စရာကောင်းကြောင်း" အစီရင်ခံသည်။

တိုးတက်နေသော ပညာရေးအစီရင်ခံစာ ရှိသော်လည်း သူ၏ ကျောင်းစာများက ကျေနပ်စရာ မကောင်းလွန်းသောကြောင့် သင်တန်းဆရာ၏ မှတ်ချက်နှင့်အတူ ၎င်းကို သူ၏ ဆရာ သို့မဟုတ် ကျောင်းအုပ်ကြီးအား အပတ်စဉ် သူပြန်ပေးရသော အချိန်အခါများလည်းရှိသည်။ သူအခက်အခဲ တွေ့ကြုံရသောအခါ ဂူမန်နီက သူ့အတွက်ကြီးကျယ်သော လူယုံတော်နှင့် စိတ်ဖြေသိမ့်ပေးသူဖြစ်သည်။ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် သူ့မိဘများထံမှ အားပေး မှုကို အနည်းအကျဉ်းမျှသာ သူရရှိသည်။ ၁၈၉၀ ပြည့်နှစ်က စတစ်စောင်ထဲတွင် ဂျင်နီက ဤကဲ့သို့ ဆူပူကြိမ်းမောင်းသည်။ "ငါ့သားချာချီ၊ မင်းငါ့ကို အလွန် မပျော်မရွှင်ဖြစ်အောင် လုပ်တယ်။ မင်းအတွက် ငါအများကြီး မျှော်လင့်ထားခဲ့ တာ၊ အခု

မျှော်လင့်ချက်တွေအားလုံး မရှိတော့ဘူး။ ငါ့အတွက် တစ်ခုတည်း သော
ဖြေသိမ့်စရာက မင်းရဲ့အပြုအမူတွေ ကောင်းတယ်ဆိုတာနဲ့ မင်းဟာ
ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သားတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာပဲ ရှိတယ်။ မင်းရဲ့ကျောင်း
စာတွေက မင်းရဲ့ ဉာဏ်ထက်မြက်မှုအတွက် စော်ကားမှုဖြစ်နေတယ်။"

ဘုရားကျောင်းအလုပ်တွင် ချာချီစိတ်ဝင်စားသည့်အကြောင်း သမိုင်း
ဝင်ပြောပြချက် အများအပြားရှိသည်။ သူ၏ ခံစားချက်များနှင့် လှုံ့ဆော်ချက်များ နှင့်
ပတ်သက်၍ ခိုင်မာသော သဲလွန်စ အနည်းငယ်ထဲမှ တစ်ခုက ၁၈၉၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
၁၃ ရက်နေ့တွင် ကျောင်းမှသူ့မိခင်ဆီသို့ ရေးခဲ့သော စာတစ်စောင်ထဲမှ
ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ကိုးကားခံရသည့် စာကြွင်းတစ်ခုမှလာ သည်။
"စစ်တပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး၊ ကျွန်တော် နေ့စဉ်စိတ်အားထက်သန်မှု အမှန် တကယ်
နည်းလာတယ်။ ဘုရားကျောင်းက ကျွန်တော်နဲ့ပိုပြီးသင့်တော်မယ်လို့
ကျွန်တော်ထင်တယ်။" သို့သော် ဤနေရာ၌ အကြောင်းရင်းက ခရစ္စယာန်
ဘုန်းကြီးဖြစ်လာဖို့ကိစ္စထက် နွေရာသီနိုင်ငံခြားဘာသာ လေ့လာသင်ကြားမှုကို
လွတ်မြောက်ရန်ကိစ္စ ပိုမိုဖြစ်ဟန်တူသည်။ သူ၏ ဘာသာစကား ကျွမ်းကျင်မှုကို
အဆင့်မြင့်ရန် ပြင်သစ်မိသားစုတစ်စုနှင့် အတူ ပြင်သစ်တွင် လာမည့်နွေရာသီ
အားလပ်ရက်ကို ချာချီကုန်လွန်သင့်သည်ဟု ကျောင်းအုပ်ကြီးဝဲလ်ဒန်က လေဒီ
ရန်ဒေါလ်ကို အကြံပေးခဲ့သည်။ ချာချီက ထိုအကြံအစည်စိတ်ကူးကို ကြောက်
လန့်သည်။ ၎င်းက သူ့ညီ၊ သူ့မိခင်နှင့် ဂူမန်နီ (သူ့ဖခင်က တောင်အာဖရိက
တွင်ရှိနေသည်)တို့နှင့် သူ့အချိန်ဖြုန်းနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း ဆိုလိုနေသည်။
သူ့မိခင်ဆီသို့ ပေးပို့သော ချာချီ၏ ပြန်စာထဲတွင် ဤစာကြွင်းက သူ့ကို
မသွားခိုင်းဖို့နှင့် ထိုအစား နွေရာသီအတွက် ပြင်သစ်အမှုထမ်းတစ်ယောက်
ငှားရမ်းဖို့တောင်းပန်ထားသည်။ "အိမ်လိုက်စာသင်ပေးတဲ့ ဆရာမတစ်ယောက် က
နေ့စဉ်သုံးစကားဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်တွေကို ဖြည့်စည်းပေးမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်
ကျိန်သေပြောနိုင်တယ်။" သူက အကျိုးအကြောင်းသင့် ပြောသည်။ "ကျွန်တော့်ကို

ပျော်ရွှင်စရာ တချို့ ခွင့်ပြုဖို့ ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်"

အခြားအချိန်အခါများတွင် ချာချီက ခရစ္စယာန်ဘုန်းကြီးအတွက် လေ့လာသင်ကြားဖို့ အလားအလာနှင့် ပတ်သက်၍ အမှန်တကယ် စကားပြော ခဲ့သော်လည်း ထိုလားရာဘက်၌ သူအစစ်အမှန်စိတ်ဝင်စားမှု ရှိဟန်မတူချေ။ သူ၏ စိတ်ဝင်စားမှုက ဆယ်ကျော်သက်ကောင်ကလေး တစ်ယောက် သူ၏ အနာဂါတ်နှင့် ပတ်သက်၍ စဉ်းစားသောအခါ စံပုံစံအတိုင်း ရေရွတ်ပြောဆိုခြင်း နှင့် ပိုမိုတူသည်။ သူမိခင်ဆီသို့ပေးပို့သော စာထဲမှစာကြွင်းက ဘာသာရေးကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း မြှုပ်နှံစိတ်ခံစားရခြင်းထက် ပြင်သစ်၌ နွေရာသီကုန်လွန်ခြင်း ကို ရှောင်ရှားမည့် အကွက်ဆင်ခြင်းတစ်ခု ပိုမိုဖြစ်ဟန်တူသည်။ ရက်ပိုင်းအတွင်း ၌ ဘာသာရေးကိစ္စကို သူလုံးလုံးလျားလျား မေ့သွားလိမ့်မည်။

သူမိဘများကလည်း သူ့ကို ခရစ္စယာန်ဘာသာဝင် ပြုလုပ်ခြင်းထက် ကျော်လွန်၍ သူ၏ ဘာသာရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို မစဉ်းစားခဲ့ကြချေ။ ထိုဆောင်း ဦးရာသီတွင် သူ၏ ဘုရားကျောင်းအဖွဲ့ဝင် အတည်ပြုချက်ကို ရရှိရန် ချာချီ လုပ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း လေဒီရန်ဒေါလ်က သူမ၏ ခင်ပွန်းကို ပြောပြသော အခါ သူမကလည်း သူ၏ အကြောင်းရင်းကို သံသယဖြစ်သည်။ "အဲဒါကသူ့ကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်အောင် လုပ်ကောင်းလုပ်လိမ့်မည်။" သူမက စာရေးသည်။ "အဲဒါက သူ့ကို တခြားကျောင်းမှာ အလုပ်တွေလွှတ်ကင်းစေမှာ ကြောင့်ဖြစ်မှာ ကျွန်းမစိုးရိမ်တယ်။" ထိုနွေရာသီတွင် ချာချီက သူမအတွက် အထိန်းရအသိမ်းရခက်သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ "အားလုံးခြုံပြောရ လျှင် သူအလွန်ကောင်းမွန်သော ကောင်ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ရိုးရိုးသားသားပြောရလျှင် သူက အမျိုးသမီးတစ်ယောက် စီမံအုပ်ချုပ် ဖို့အတွက် အသက်ကြီးလွန်းနေသည်။ အပြီးသတ်၌ ၂ လကြာလျှင် သူ့အသက် ၁၇ နှစ်ပြည့်တော့မည်။ သူအမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့် ရှိနေရန် အမှန်တကယ် လိုအပ်သည်။"

မစ္စစ်အဲဗာရက်က စံပုံစံအတိုင်း ချာချီဘုရားကျောင်းအဖွဲ့ဝင် အတည်ပြုခံရခြင်းကို ကျေနပ်ပြီး၊ သူ၏ ဘာသာရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအပေါ် သူမ၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို ထိန်းထားသည်။ "မင်းဘုရားကျောင်းအဖွဲ့ဝင် အတည်ပြုခံရတော့မှာကို ငါအရမ်းဝမ်းသာတယ်။" သူမက အခမ်းအနား တက်ရောက်ဖို့အတွက် ချက်ချင်းအစီအစဉ်ပြုလုပ်ရင်း စာရေးသည်။ အခမ်းအနားကို ဟာရီးကျောင်းမှ ဘုရားကျောင်းတွင် ကျင်းပသည်။ ချာချီက သူ့ဘဝတွင် တစ်ကြိမ်တည်းသာ ထိုနေ့၌ ခရစ္စယာန် သောက်စားမင်္ဂလာပွဲတော်ကို ကျင်းပသည်။

ဂူမန်နီက ချာချီကို သူ့မိဘများ သဘောကျအောင်လုပ်ဖို့၊ အလုပ်ကြိုးစားဖို့နှင့် ဘုရားသခင်ဆီသို့ လက်လှမ်းဖို့ အားပေးတိုက်တွန်းသည်။ "ပြန်လာတော့မဲ့ မင်းရဲ့အဖေကျေနပ်အောင် ဒီစာသင်နှစ်မှာ မင်းစာကြိုးစားလိမ့်မယ်လို့ ငါမျှော်လင့်တယ်။ မင်းရဲ့အမေကလည်း ဒီကျောင်းပိတ်ရက်မှာ မင်းကို ပျော်ရွှင်စရာတွေ အကုန်ပေးပြီး အလိုလိုက်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ကျေနပ်အောင် မင်းအကောင်းဆုံး ကြိုးစားမယ်ဆိုတာ ငါကျိန်းသေသိတယ်။ မကောင်းမှုတွေ အားလုံးကို မင်းရှောင်ကျဉ်မယ်ဆိုတာ ငါယုံကြည်တယ်။ မင်းအတွက် ငါဆုတောင်းပေးမယ်။ ငါချစ်တဲ့ အဖိုးတန်ကောင်ကလေး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ရှိနေဖို့အတွက် ငါအချိန်မှန် ဆုတောင်းဖို့ မမေ့ပါဘူး။"

ဗြိတိသျှစစ်အကယ်ဒမီကျောင်း နှစ်ကျောင်းထဲမှ တစ်ကျောင်းဖြစ် သော ဆန်ဒပ်အတွက် ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲကို ၁၈၉၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ချာချီဖြေဆိုခဲ့သည်။ ကျောင်းအုပ်ကြီး ဝဲလ်ဒန်က သူ့အဆင်သင့်ဖြစ်ဖို့အတွက် အချိန်ပိုမိုရရှိရန် ဝင်ခွင့်ဖြေဆိုခြင်းကို နွေရာသီမှစ၍ ဆိုင်းငံ့ထားရန် အကြံပေးပြီးနောက်တွင် ဖြေဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အောင်စာရင်းကြေညာသောအခါ စာမေးပွဲဖြေဆိုခဲ့သော ဟာရီးကျောင်းသား ၂၉ ယောက်ထဲမှ ဘာသာရပ်အားလုံးကို အောင်မြင်သော ကျောင်းသား ၁၂ ယောက်သာရှိရာ၊ ချာချီလည်း အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း သူကျေနပ်နေသည်။ သို့သော် နောက် ၂ နှစ်

ကြာသောအခါ အကယ်ဒမီကျောင်းကို အမှန်တကယ် ဝင်ခွင့်ရဖို့အတွက် အရပ်
ဘက်အမှုထမ်းစာမေးပွဲ ဖြေလေသော် ရလဒ်က စိတ်ပျက်စရာကောင်းနေ သည်။
ချာချီကျရှုံးသည်။ များစွာသော လျှောက်ထားသူများက စာမေးပွဲကို တစ်ကြိမ်မက
ဖြေဆိုကြရသည့်အတိုင်း ဤအရာက ထူးခြားမှုမရှိချေ။ ၎င်းက
စာသင်နှစ်ကုန်ဆုံးချိန်တွင် သူ သင်ယူမှုပြီးမြောက်သင့်သော်လည်း စာမေးပွဲ
ပြန်ဖြေဖို့အတွက် ဆောင်ဦးရာသီတွင် ဟာရိုးသို့ ချာချီပြန်လာရမည်ဟု ဆိုလို
နေသည်။

ဒုတိယအကြိမ် စာမေးပွဲရလဒ်များကို ဇန်နဝါရီလအထိ ကြေညာလိမ့်
မည်မဟုတ်ချေ။ ချာချီက လန်ဒန်သို့ပြန်သွားပြီး ကတုံကရင်ဖြစ်သော်လည်း
မျှော်လင့်စွာဖြင့် သတင်းကိုစောင့်နေသည်။ ၁၈၉၃ ခုနှစ်၊ နှစ်သစ်ရောက်လာ ခြင်းက
ဝင်စတန်ချာချီ၏ ဘဝတွင် အရေးအကြီးဆုံး၊ ဝရန်းသုန်းကား အဖြစ် ဆုံး
ရာသီများထဲမှ တစ်ခုကို အမှတ်အသားပြုနေသည်။

*